

ЦЕРВОНЕ

СЕЛО

17-18

30 ВЕРЕСНЯ 1932

ЖУРНАЛ

В СЕУКРАЇНСЬКОГО
Ц ЕНТРАЛЬНОГО
В ИКОНАВЧОГО
Н ОМІТЕТУ

**По-бойовому здійснити більшовицькі вирі
Жовтневого пленуму ЦК КП(б)У про стан осін-
нього засіву, хлібозаготівель і копання та возо-
вицю буряку.**

З М І С Т Стор.

Про стан готування до осінньої сільсько-госпо- дарської кампанії (Постанова ЦК від 4-IX 1932 р.)	1
<i>Серебряний</i> —Висувати й виховувати колгосп- ний актив	3
<i>Кіаш</i> —По-ударному боротися за хліб	5
<i>Нікулін</i> —За марксо-ленінську політехнічну школу	7
<i>Махнівський</i> —Боротися з утратами — бойове завдання в збиранні цукрових буряків	9
<i>Авдіїв</i> —Успішно провести самообкладання	11
<i>Теренецький</i> —До 1 листопада реалізувати по- зику	12
<i>Скульська</i> —Посилити політично-масову роботу серед жінок	14

РАДБУДІВНИЦТВО

<i>Кучеренко</i> —За єдине соціалістичне плянування на селі	15
<i>Шевцов</i> —Завдання депгруп у осінній сівбі	17

НА МІСЦЯХ

Огляд роботи сільрад (За матеріалами Орг- відділу ВУЦВК)	19
<i>Левенець</i> —Закріпити добру поставу роботи	20

ДІЯЛЬНІСТЬ УРЯДУ

В президії та секретаріаті ВУЦВК	22
--	----

ЗАПИТАННЯ Й ВІДПОВІДІ

**Зміцнити низовий заготівний апарат, організу-
вавши пильний добір агентів у справі заготівель,
збирачів, возіїв і т. ін., посиливши їх матеріальну
зацікавленість в заготівлях та забезпечивши
потрібну допомогу їм від сільрад і правління
колгоспів.**

(З резолюції пленуму ЦК ВКП(б) про розвиток радянської торгівлі)

ВИДАННЯ
VII РІК

Адреса редакції: Харків, майдан Тевелєва, ВУЦВК
Телефон: комутатор ВУЦВК № 2-91

30 вересня 1932р.

№ 17-18

ПРО СТАН ГОТУВАННЯ ДО ОСІННЬОЇ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОЇ КАМПАНІЇ

ПОСТАНОВА ЦК КП(б)У ВІД 4-ІХ—32 р.

III ВСЕУКРАЇНСЬКА ПАРТКОНФЕРЕНЦІЯ поставила перед колгоспами завдання «протягом найближчих 2—3 років піднести врожайність своїх ланів на 1½ рази проти кращих урожаїв України за останні роки». Боротьбу за здійснення цієї найважливішої директиви партії треба провести з усією рішучістю, починаючи з осінньої с.-г. кампанії.

Виняткова засміченість ланів, розвиток шкідників, пізнє закінчення весняної завівної і затягнення збиральної кампанії вимагає від партійних організацій і господарських органів бойових темпів проведення осінньої засівної кампанії.

Однак, фактичний стан готування до засіву і, передусім, темпи та якість оранки землі свідчать про те, що вирішальне значення для всього 1932—33 сільсько-господарського року—боротьба за врожайність, за високі якісні показники сільсько-господарських робіт, за передову агротехніку—не стали ще в центрі уваги партійних організацій на селі.

Щоб успішно провести осінню засівну кампанію, а також провести зяблеву та глибоку оранку, ЦК пропонує:

◆ 1 ◆

Негайно перевірити в усіх районах та колгоспах, як доведено до колгоспів плянові завдання осіннього засіву, зяблевої і глибокої оранки. У тих місцях, де пляни доведено до колгоспу механічно, де не обговорено їх з самими колгоспниками,—негайно виправити цю помилку. Завдання на кожний колгосп щодо осінньої сівби, зяблевої й глибокої оранки остаточно встановити разом з самими колгоспниками у цілковитій відповідності до наміченої сівозміни.

Щоб допомогти здійснити ще завдання,—негайно спрямувати до колгоспів усі наявні агросили, а також усіх керівних працівників сільсько-господарської системи.

◆ 2 ◆

До початку масової сівби цілком зорати всі землі, призначені під пари і незорані, а також провести лушчіння стерні, призначеної для засіву озимих, і одночасно форсувати збирання найраніших засівів просапних і бобових культур для засіву після них озимих.

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
ІНВ. 8003984

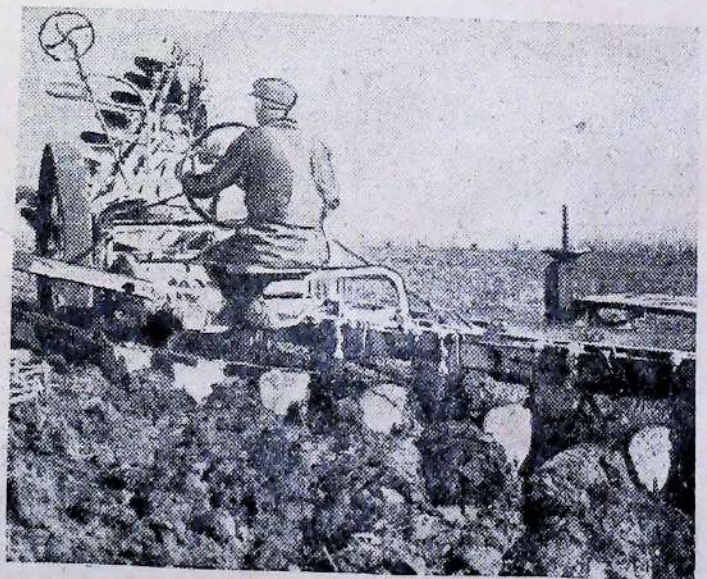
◆ 3 ◆

Провести обов'язкове викошування ділянок, що їх треба зорати під засів, і спалювання бур'янів та стерні на ділянках, сильно заражених шкідниками та провести потім на них глибоку оранку.

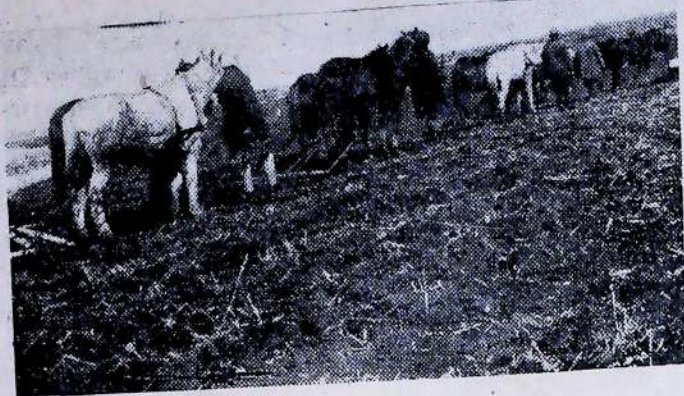
Встановити, як обов'язкове правило, боронування на засмічених полях після оранки, щоб цілком знищити бур'яни. Звернути особливу увагу на якість оранки полів, неприпускаючи пропусків (отріхів), що є основними розсадниками бур'янів і шкідників. Заборонити засів на забур'янених ділянках безпосередньо під букер. Сильно зарослі бур'янами пари перед засівом обов'язково виорати і обробити культиватором.

◆ 4 ◆

Для успішності боротьби з основними шкідниками озимих полів—гесенкою і стеблевою совкою,—заборонити засів озимої пшениці на ділянках, сильно заражених цими шкідниками. Встановити обов'язкову глибоку оранку цілковитим перекиданням скибки на заражених шкідниками ділянках. На таких ділянках засів провадити пізніш строків (після льоту гесенки) переважно жита. Обов'язково знищити падалишні сходи, що є джерелом поширення шкідників, особливо гесенки.

Оранка електричним плугом

Боронують після засіву

◆ 5 ◆

Протягом найближчих днів цілком закінчити убороння насінньових фондів озимих культур з найкращого засівматеріалу, забезпечити 100% очищення й протруювання насіння перед засівом. В місяць розвитку споринні й різних родів голівні, встановити пильне очищення й спеціальний вибір зараженого насіння.

Найближчих же днів закінчити провід сортообмінних операцій, обов'язково використавши все наявне насіння місцевих і селекційних сортів, щоб цілком виконати встановлені пільні сортозміни. Забезпечити закладення в кожному районі в колгоспах, насінників найкращих сортів, такого розміру, щоб кожний район 1933 року був забезпечений насінним сортовим матеріалом, коштом виробництва насінників свого району.

◆ 6 ◆

Відвести для засіву озимої пшениці площі з найкраще підготовленими ґрунтами, передусім пари, землі з-під рано зібраних просапних і бобових культур, а також площі на яких проведено глибоке лушчення після ярових культур, незаражених гесенкою.

Вияткове значення в боротьбі за врожайність має проведення засіву озимих у встановлені досвідом кращих колгоспів строки. Встановити строк закінчення засіву озимих для Лісостепу—20 вересня і для Степу—5 жовтня. Дозволити областям встановлені норми висіву озимих культур підвищувати залежно від умов проведення засіву (за сильної засміченості ланів, недостатньої вологості ґрунтів і пізніх строків засіву).

◆ 7 ◆

Цілком використати на полях усі наявні ресурси природних добрив, передусім гною, а також цілком використати завізні мінеральні добрива під озимі засіви і під ярові, виводячи їх під час глибокої оранки.

◆ 8 ◆

Попередити райони і колгоспи про неправильність механічного застосування правил і норм агротехніки, не зваживши особливостей не тільки цілих с.-г. районів, а й особливостей окремих колгоспів і навіть окремих ділянок у колгоспах. У зв'язку з цим встановити, що кожний колгосп, кожна бригада повинні мати свій конкретний план боротьби за врожайність, в якому передбачити—сівозміну, строки засіву, якість оброблення ґрунту, заходи боротьби з бур'янами й шкідниками, а також інші заходи, передбачені законом про обов'язкові агротехнічні заходи.

◆ 9 ◆

Для розвитку ініціативи і самодіяльності колгоспів у боротьбі за врожай негайно перевірити в усіх колгоспах виділення постійних бригад, закріплення за ними ділянок на весь період с.-г. робіт аж до збирання врожаю, виділення бригадам знарядь і засобів виробництва.

У кожному колгоспі встановити заходи, що заінтересовували б бригади та колгоспників у боротьбі за врожай, зокрема, обов'язково встановити підвищену оплату й преміювання за якість осінніх с.-г. робіт.

Зобов'язати обларками, колгоспну систему і Трактороцентр встановити по всіх колгоспах під час осінніх робіт справжню відрядність, точний щоденний облік роботи, яку провадить кожна бригада й кожний колгоспник. Завести обов'язковий запис вироблених трудоднів до трудоднижок не менш, як один раз на п'ятиденник і систематичну видачу грошових авансів в рахунок вироблених трудоднів.

Встановити для кожного виду роботи норми виробітку, відрядну розцінку роботи в трудоднях, причому норму виробітку встановити для кожної бригади окремо, з урахуванням особливостей земельної ділянки, стану сільгоспмашин й робочої худоби.

Щоб підвищити заінтересованість бригад і колгоспників наслідками їх роботи на закріпленій ділянці—у кожній бригаді, у кожній ділянці встановити орієнтовний розрахунок продукції, яку має дати кожна ділянка (зазначити передбачуваний урожай в центнерах з гектара).

Члени партії й комсомолу, що працюють у колгоспах і бригадах, повинні стати «справжніми ударниками й організаторами мас, застрільниками у виконанні завдань».

◆ 10 ◆

Поруч розгортання осінньої засівкампанії треба вже тепер почати зяблеву оранку, глибоку оранку під буряк, бавовну та інші технічні культури. В міру виконання основних завдань осінньої сівби тяглові ресурси переключати на зяблеву й глибоку оранку, встановлюючи для кожної бригади строки проведення оранки.

◆ 11 ◆

Відзначити, що ще досі в багатьох МТС і радгоспах спостерігається неприпустимо безгосподарне ставлення до трактора. Наслідок цього—часті поломки й простої тракторів, низька видатність тракторів, велике перевитрачання горючого й мастильного. З боку директорів МТС радгоспів і партійних організацій не організовано боротьби за дбайливе, хазяйське ставлення до трактора, не провадиться боротьби за дбайливий догляд і ремонт трактора. В багатьох МТС неподобно поставлено добір і готування трактористів, а також організацію їх праці та матеріальне забезпечення.

Зобов'язати Трактороцентр, с.-г. трести і обларками негайно організувати поточний ремонт тракторів, забезпечивши найпильніший догляд їх у процесі роботи. Наркомземові і Трактороцентрові терміновим порядком опрацювати й подати до ЦК пропозиції про організацію й оплату праці трактористів та про заходи до закріплення їх на роботі й підвищення кваліфікації. Зобов'язати Уповнаркомважпром, директорів, партійні й професійні організації підприємств України, що виробляють запчастини до тракторів, приділити виняткову

увагу терміновому виробництву запасних частин. Тов. Порайкові взяти під безпосередній контроль виробництво промисловістю запасних частин.

◆ 12 ◆

Відзначити, що й досі в багатьох районах триває недбайливе ставлення до коня, невиконання директив ЦК в цьому питанні. Облпаркомам і райпаркомам **організувати перевірку фактичного стану тягла в колгоспах**, використання на роботі, догляд і годівлю коней. Приділити серйозну увагу заготівлям кормів для яконей, зокрема концентрованих кормів, відповідно до постанов союзного уряду.

◆ 13 ◆

25 вересня в ЦК заслухати доповіді київського,

дніпропетровського й одеського облпаркомів, про заходи, які вони провели на здійснення постанови III всеукраїнської партконференції щодо зміцнення земельної системи й МТС, а також посилення ролі спеціалістів у с.г. виробництві. Провідну роль в боротьбі за виконання цих завдань, в боротьбі за підвищення врожайності повинні відігравати радгоспи й МТС. ЦК зобов'язує Трактороцентр, с.г. трести, директорів МТС і радгоспів на ділі, під час оранки й засіву, довести своє розуміння провідної ролі МТС і радгоспів. Одночасно ЦК зобов'язує всі парторганізації, вжити заходів до успішного виконання завдань осінньої с.г. кампанії одноосібними господарствами.

ВИСУВАТИ Й ВИХОВУВАТИ КОЛГОСПНИЙ АКТИВ

Стаття Серебряного

У СВОЇЙ ПОСТАНОВІ про чергові завдання організаційно-господарського зміцнення колгоспів ЦК ВКП(б) особливо підкреслює значення роботи з колгоспним активом. «ЦК вважає за дуже важливе політичне завдання партійних і колгоспних організацій висувати й виховувати колгоспний актив з ударників-колгоспників, учасників соціалістичного змагання, бригадирів і ін. На колгоспний актив повинні спиратися місцеві організації у здійсненні найважливіших господарських заходів—боротьба за врожай, за виконання плану хлібозаготівель тощо, а також у соціалістичному перевиховуванні колгоспників».

III Всеукраїнська партконференція, поставивши перед партійною організацією, перед усією системою радянською, колгоспною і іншими організаціями завдання дальшої соціалістичної реконструкції сільського господарства, збільшення врожайності, організаційно-господарського зміцнення колгоспів, підкреслила, що

«організаційно-господарське зміцнення колгоспів можна й треба дійти на основі якнайбільшого розвитку ініціативи й участі самих мас у господарській роботі колгоспів, на основі якнайбільшого посилення зв'язку колгоспного активу з колгоспними масами, на основі висування й виховання щораз нових кадрів активу з середовища колгоспної маси».

Питання висувати колгоспний актив, на який спиралася б партійна й радянська організація, щоб далі зміцнювати колгоспний рух, підкреслив тов. Сталін на XVI з'їзді партії, де він зазначив, що «одне з найважливіших завдань колгоспного руху є в тім, що воно вже встигло висунути тисячі організаторів і десятки тисяч агітаторів колгоспної справи з-поміж самих селян. Тепер уже не ми одні, кваліфіковані більшовики, а самі селяни з колгоспів, десятки тисяч селян організаторів і агітаторів колгоспної справи будуть нести вперед прапор колективізації».

Отже, вирощувати колгоспний актив, знати його, виховувати і, спираючись на його господарський досвід, зміцнювати колгоспне виробництво—таке найперше завдання сільрад, якщо сільрада справді хоче на ділі повернутися лицем до колгоспу.

Колгоспний актив треба знати, отже, конче потрібно систематично виявляти справжній виробничий колгоспний актив, провадячи рішучу боротьбу із спробами окремих підкуркульників і класово-ворожих елементів втертися своєю «активністю» до складу активу й використати надане їм довір'я для своєї, ворожої нам, мети. Не той колгоспник є активіст, що найдужче від усіх кричить, володіє красномовством та ніколи не буває на полі, не працює по ударному в колгоспному виробництві. Не той колгоспник є активіст, що вмів пронозливо пролізати до сільського апарату, виявляючи адміністрування щодо колгоспників і намагається всіляко догоджати «начальству». Колгоспний актив визначається не цими якостями й не за посадами. Колгоспний актив визначається за кількістю й якістю праці, що вклав той або той колгоспник у колгоспне виробництво. Крайні ударники виробники—от хто є колгоспний актив. Якщо сільрада хоче справді знати колгоспний актив і на нього спиратися в своїй практичній роботі, вона має зважити на те, що за центральну ланку, де колгоспний актив кується є постійна виробнича бригада колгоспу.

В постійній колгоспній виробничій бригаді справді вирощується колгоспний актив у постійній і упертій боротьбі за організаційно-господарське зміцнення колгоспу, збільшення урожайності, за оволодіння агротехнікою, за своєчасне й першочергове виконання хлібозаготівель та всіх зобов'язань перед державою, за вмиле сполучення індивідуальних ін-

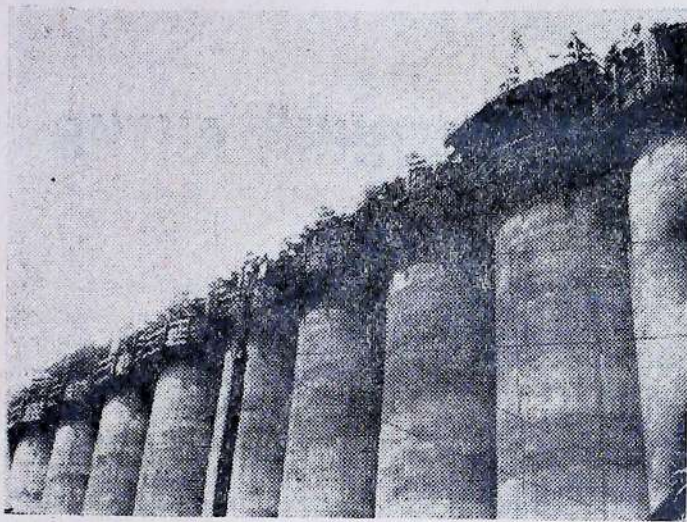

Тракторами готують землю під засів озимини

тересів колгоспників з інтересами громадськими, за гальнодержавними, за розтрощення опору розгромленого, але ще недобитого куркульства.

А треба просто сказати, що чимало сільрад цієї істини не зрозуміли, вони заявляють про те, що «нема з ким працювати», «нема людей», не помічаючи одночасно справжніх ентузіастів колгоспного виробництва, скочуючись на шлях «находження підпори» в роботі ледаря, говоруна та іншому баласті.

За найперший обов'язок райвиконкомів і сільрад — знати людей, знати особисто бригадирів колгос-

Елеватор на 50.000 тонн хліба в Маріупільському порту буде закінчений до 15-річчя Жовтня

пу, кращих зразкових колгоспників; частіше бувати в колгоспній бригаді й цим забезпечити цілковите знання того кадру людей, що вперто працює коло справи зміцнення соціалістичного сільського господарства. Завдання працівників сільрад у тому, щоб, знаючи й зважаючи на цей колгоспний актив, забезпечити систематичну над ним виховну роботу, тісно зв'язавшись з ним листуванням, зносинами вдома, обізнанням з його особистим життям, з'ясуванням усіх питань, що його цікавлять і хвилюють, уміючи на практиці життя його ж колгоспу терпеливо пов'язати й роз'яснити йому всі чергові завдання партії й уряду, уміючи на ділі йому довести, що справа зміцнення колгоспу — це справа зміцнення сільського господарства, справа поліпшення його матеріально-побутового стану.

Саме в вирощуванні й виховуванні колгоспного активу треба рішуче припинити всякі вияви елементів адміністрування, зрозумівши, що метода переконання й терпеливе роз'яснення є наша основна метода.

«Треба, щоб комуністи на селі відмовились від потворних форм адміністрування. Не можна вийжджати на одних тільки розпорядженнях щодо селянства, треба навчитись терпеливо роз'яснити селянам незрозумілі для них питання, треба навчитись переконувати селян, не жаліючи на цю справу ні часу, ні зусиль» (Сталін).

Чимало організацій на місцях у виховуванні колгоспного активу мають певний досвід. В чому є найкращий досвід у роботі з колгоспним активом?

Один із практичних заходів у справі виховання

колгоспного активу є організація колгоспного політдня. Завдання колгоспного політдня є в тім, щоб на всі животрепетні, цікаві питання дати колгоспникам вичерпну, правильну партійно-витриману відповідь. На колгоспних зборах, де проводять колгоспний політдень, нема «офіційних» доповідів і порядків денних.

На цих зборах кваліфікований товариш роз'яснює й дає відповіді на всі питання, що цікавлять колгоспників. Щоб організовано провести колгоспний політдень і як слід підготуватися до відповіді, а також своєчасно знати запити колгоспників — практикують попереду збирати запитання у колгоспників, як от: у бригадах, у колгоспі, кооперативі, у сільраді та інших місцях. Для цього ж вивішують скриньки, куди колгоспники кладуть свої запитання, а також практикують обхід хат колгоспників грамотними товаришами, які допомагають їм записувати всі запитання.

Ці заходи сприяють тому, що керівник політдня має вже замовлення від колгоспників. А щоб дати на запити колгоспників вичерпну відповідь, треба, щоб керівник обізнався і з керівними матеріалами, і з постановою місцевої сільради, а інколи зібрав би практичні відомості з окремих конкретних питань. Головне — щоб відповіді на запитання були предметні, конкретні, зрозумілі колгоспникові.

Практика показала, що організація колгоспного політдня має велику вагу в політичному виховуванні колгоспників і зокрема колгоспного активу.

Чимало місцевих організацій практикують день колгоспного активу. Проводячи його, організації ставлять своїм завданням обмірковувати чергові господарсько-виробничі завдання, що стоять перед колгоспом.

Наприклад, колгоспний день, що його провели в Зінов'ївському районі 15 серпня, був підпорядкований обміркуванню питань, зв'язаних із збиральною кампанією й хлібозаготівлями.

Колгоспний день дав чимало позитивних моментів у справі використання господарського досвіду колгоспників, дальшого зростання їхньої виробничої активності і боротьби з перекрученнями в безпосередньому керуванні колгоспу.

Приміром, колгосп ім. Чубаря Аджанської сільради Зінов'ївського району був найвідсталіший тому, що керівництво затискувало самокритику, спиралося на «п'яний актив», ігнорувало господарський досвід колгоспників і явно переслідувало справжній колгоспний актив за самокритику.

Провівши колгоспний день, колгоспники зобов'язалися виїти своїм колгоспом у шеругу передових і тут же добились перевиборів керівної верхівки колгоспу, на ділі показавши, що колгоспник є господар колгоспу.

В колгоспі ім. Ворошилова, проводячи колгоспний день, колгоспники висунули зустрічний план скиртування на день 50 га, замість 25 га, що скиртували досі, разом із цим одностайно ухвалили виконати річний план хлібозаготівель до 25 вересня.

В селі Іванівці практикували скликання нарад колгоспників, що мали від 130 до 80 трудоднів за півріччя (Ново-Український район), при чім ця нарада дала багатенько цінних пропозицій, щоб поліпшити колгоспне виробництво.

П РА В І І НАРАДИ В КОЛГОСПАХ Є ТАКОЖ ОСНОВНИМ ПРАКТИЧНИМ ЗАХОДОМ ВИРОЩУ- ВАТИ Й ВИХОВУВАТИ КОЛГОСПНИЙ АКТИВ.

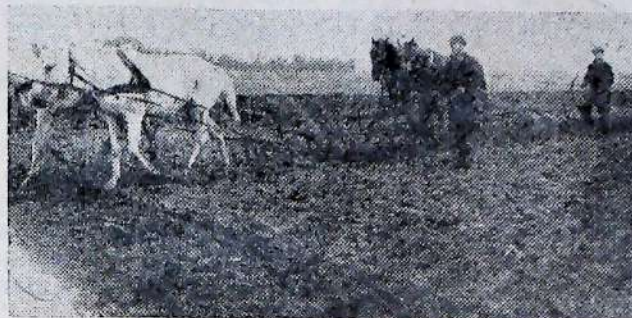
Треба просто сказати, що сільради недооцінюють ваги цього заходу й тому в багатьох селах виробничі наради колгоспів фактично не працюють. А тимчасом через виробничі наради можна вплинути у всі деталі виробництва колгоспу, виявити новий колгоспний актив, добрих організаторів, що мають чималий господарський досвід. В зв'язку з цим сільради повинні вжити практичних заходів для належної організації робіт виробничих нарад колгоспів.

Перебудувати роботу сільради лицем до колгоспу можна тоді, коли всі його масові ланки, зокрема секції й дегрупи, розгорнуть свою роботу, залучаючи до їхньої практичної діяльності насамперед колгоспний актив. Спираючись на колгоспний актив, сільради зможуть справді вплинути і оволодіти техніку колгоспного виробництва, знатимуть чим живе кожна колгоспна бригада, в чім хитби організації праці, зможуть зв'язатись з колгоспною масою й організувати їхню активність на успішне виконання чергових господарсько-політичних завдань (молотьба, хлібозаготівлі, осіння сівба, розгортання колгоспної торгівлі, боротьба за священність і недоторканість громадської власності, боротьба із спекуляцією, за ревзаконність). Вони зможуть краще організувати плянування колгоспних господарств. Треба взяти до уваги, що опрацювати колгоспний плян кінче потрібно при найактивнішій участі колгоспного активу, який зуміє на ділі виявити всі можливості колгоспу й дати ряд практичних пропозицій до щільовитого обліку господарських особливостей колгоспу.

Вирощуючи й виховуючи колгоспний актив, треба особливу увагу звернути на добір і виховання бригадирів, бо «добрі бригадири, усунення плінності їхнього складу й справжня допомога бригади-

рам у підвищенні їхньої господарської й політичної кваліфікації повинні стати найголовнішим завданням партійних організацій» (ЦК ВКП).

Колгоспник-ударник, кращий організатор колгоспного виробництва має посісти почесне місце в роботі

Культивують чорні пар перед засівом озимини

всього низового апарату. Колгоспний актив має стати за резервуар для висування його на керівну роботу в колгоспі, сільраді, бо цей кадр людей зв'язаний з масами, і він справді забезпечить перебудову роботи на основі боротьби за революційну законність, за рішуче усунення «лівацького» адміністрування.

Висовуючи, виховуючи й вирощуючи колгоспний актив, треба пам'ятати, що наша основна метода керівництва—це метода терпеливого роз'яснення й переконання, і спираючись на цей актив, сільради зуміли стати на чолі активності колгоспної маси за виконання постанов III Всеукраїнської партконференції в питанні про поворот лицем до завдань дальшої реконструкції соціалістичного сільського господарства й організаційно-господарського зміцнення колгоспу.

ПО-УДАРНОМУ БОРОТИСЯ ЗА ХЛІБ

Стаття Кіяша

III ВСЕУКРАЇНСЬКА ПАРТКОНФЕРЕНЦІЯ дала чітку настанову про своєчасність проведення хлібо-заготівель четвертого вивершального року п'ятирічки.

Щоб вивершити цю постанову, сільради, як органи диктатури пролетаріату й провідники генеральної лінії партії, мали докласти всіх зусиль й мобілізувати широкі маси колгоспників та одноосібну бідноту й середняків на виконання цієї найважливішої кампанії. Є багато зразків самовідданої боротьби сільрад та радянського активу за хліб. Там де сільради в цілому і члени сільради зокрема працюють добре, навкруги сільради згуртовано широкій радянський актив колгоспників і одноосібників—там ми маємо значні результати хлібозаготівельної кампанії.

Вже ряд сільрад і колгоспів вивершили хлібозаготівельні пляни, бо цій роботі була приділена вся увага і не залишилося жодного колгоспника та одноосібника, що не усвідомили б значення хлібозаготівель.

Так, приміром, Доложська й Антонівська сільради Заславського району на Вінниччині, що в серпні вивершили річні пляни хлібозаготівель. Така перемога стала можливою лише внаслідок добре поставленої масової роботи, що її проводили дену-татські групи колгоспів і сільсько-господарські секції. В кожній бригаді колгоспу, на кожному кутку—радянський актив вчасно розпочав роботу і даючи одкоша куркулям та їх підлабузникам, провів ознайомлення з хлібозаготівельною кампанією. Поруч з цією роботою, без тяганини й бюрократизму сільради провели розвертання сільського пляну на колгоспи й кутки, враховуючи їхні можливості. На цьому засіданні сільради було багато рядових колгоспників, що своїми вказівками допомагали найкраще розподілити плян.

Глятаєм надано тверде завдання.

Такі ж відомості поступають і з Хорлівської сільради Хорлівського району на Одещині, яка теж, на основі розгортання масової роботи від радянського

активу та вірного розподілу сил і плянів вивершила річний хлібозаготівельний плян.

Досвід Хорлівської сільради вчить також пов'язувати хлібозаготівлі з молотью та вивозом хліба. Там, за ініціативою депутатських груп колгоспів, утворено окремі бригади вивозу хліба. Ці бригади так поставили роботу, що одна підвода протягом дня відвантажувала за 15 кілометрів понад двісті пудів хліба.

Раніш, до утворення бригади, таж підвода відвантажувала лише 60—70 пудів.

Проте, добра постава роботи у виконанні хлібозаготівель ще не охопила більшості сільрад. Україна за липень і серпень сіромоглася виконати річний плян лише на 20 проц. Серпневий плян—майже на половину недовиконаний, тоді, як торік серпневий плян був перевиконаний. Це пояснюється цілком витим занедбанням масової роботи й оперативного керівництва.

Голе адміністрування, залякування—ось головні хвороби, що не дали змоги сільрадам виконати й перевищити серпневе завдання.

Маємо багато прикладів, коли уповноважені з району, замість допомоги, підмінюють сільраду. При цьому часто й густо буває, що уповноважені перекручують лінію партії. Так, в селі Вертівка Павлоградського району на Дніпропетровщині уповноважені райвиконкому Старченко й Антоненко категорично заборонили видавати колгоспникам натуральні аванси з 15 проц. обмолоченого хліба.

Доки пляну хлібозаготівель не виконаємо, авансів не видавати—так хоче ліва нога ретивих адміністраторів. Зрозуміло, що куркульня зкористалася з цього перекручення й розгорнула шалену агітацію проти молотью «бо все равно хліб заберуть». Наслідком такої агітації велика артія «Пам'яті Леніна», що має продати державі 17.200 центн., здала лише 300 цент.

Колгоспники заявляють, що поки не дадуть їм авансів, вони на роботу не підуть. Хліб стоїть не молочений, а інде навіть і не заскиртований.

Отже, важливішою умовою до цілковитого виконання хлібозаготівельних плянів—є своєчасний і вірний розподіл натуральних авансів.

Жодну хвилину не можна забувати про глітая. Класовий ворог вишукує найменшу можливість шкодити плянам хлібозаготівель. Потрібно зважити досвід передових сільрад, які тільки тому й виконали річні пляни хлібозаготівель, що дійсно, по-більшовицькому ударили по куркулеві.

Проте, часто можна спостерігати, коли куркулям не тільки не доводять твердих завдань, а навіть потурають їм розбазарювати хліб. Голова Чулківської сільради, Голопристанського району—Добров, повернув куркулям 10 центн. хліба. Цей хліб був у них конфіскований на базарі, де куркулі намаліся продати його спекулянтам.

В Запорізькій сільраді, Криворізької міськради, з «ініціативи» голови сільради утворено з колгоспного хліба так званий куркульський фонд. З цього фонду сільрада робила допомогу куркулям. Таке кричуще неподобство ініціатори пояснюють невірним розкуркуленням куркулів.

Отже, правоопортуністична практика доходить свого логічного кінця—до відвертого захисту кля-

сового ворога. Результатом такої практики хлібозаготівлі в Запорізькій сільраді виконано лише на 9 проц.

Є значна кількість сільрад, що хлібозаготівні пляни розподілялось суто механічно, по канцелярському.

Так, в с. Мартинівцях, Барського району на Вінничині, біднячка Цибульська Катерина і середняк Заболотний Микола і куркуль Посесор Андрій—мають однакову норму продавати хліба з гектара. **Такого перекручення допустилася сільрада тільки тому, що там масова робота завмерла; депутатські групи і секції сільради не роблять.**

Треба вжити всіх заходів, щоб розподіл хлібозаготівельних плянів був диференційований. Проте, потрібна диференціяція, яка не суперечила б генеральній лінії партії.

Партія й уряд дали настанову пересічно з кожного га одноосібницької землі хлібозаготівельні пляни не повинні бути меншими ніж з гектара колгоспної землі.

Ось як зрозуміли цю постанову в селі Осінках Черняхівського району (Київщина). Колгосп продає державі з кожного гектара 1,6 центн. пшениці, а одноосібники—бідняки й середняки мають продати 7 центн.

В селі Сингури, Житомирської міськради колгосп має здати з га—3 центн., а одноосібники 6 центн., куркулі теж 6.

Це вже намагання використати хлібозаготівлі для економічного примусу одноосібника вступати до колгоспу і як завжди у «лівих» закрутників робиться, вони не відрізняють куркуля від одноосібника бідняка та середняка. Такі перекручення також дають сумні результати. В Осінській сільраді ще й досі не прийнято хлібозаготівельних плянів, про виконання ж їх годі й говорити.

Також ще панує серед робітників сільрад опортуністична теорія «сперва собі—тоді державі». Голова Ново-Української сільради (Криворіжжя) Стадник дав розпорядження всім колгоспам зсипати намолочений хліб в комори, щоб вистачило для розподілу на всіх їдців, а решту вивезти до зсипищ.

Часто й густо наміри залишити намолочений хліб маскується відсутністю тягової сили, тари тощо.

Можна навести ще багато різних опортуністичних відмін небажання виконувати хлібозаготівельні пляни.

Одне зрозуміло, що ґрунт для різних мастей опортунізму утворено відсутністю широкої масової роботи серед колгоспників та одноосібної бідноти й середняків та цілковитою відсутністю боротьби проти класового ворога—глітая в нових складних умовах хлібозаготівельної кампанії. Тому—то **справою чести кожної сільради за кращими зразками передових сільрад перебудувати всю роботу і в вересні надолужити недовиконане в серпні.**

А Україна в цілому має всі можливості своєчасно виконати хлібозаготівельні пляни. Для цього потрібно по-більшовицькому організувати на цю роботу всю колгоспну й одноосібну масу. Коли кожен свідомий колгоспник й одноосібник почуватиме себе зобов'язаним перед пролетарською державою виконати наданий плян—хлібозаготівельна кампанія буде своєчасно виконана.

ЗА МАРКСО-ЛЕНІНСЬКУ ПОЛІТЕХНІЧНУ ШКОЛУ

Стаття Нікуліна

П'ЯТОГО ВЕРЕСНЯ минула річниця відколи ЦК ВКП(б) виніс історичну постанову «Про початкову й середню школу». Ця постанова зробила величезний перелам у будівництві марксо-ленінської політехнічної школи і всього процесу виховання молодого покоління, здатного остаточно встановити комунізм.

ЦК цією постановою на багато років подав бойову практичну програму дій в царині будівництва політехнічної школи і запроїонував ліквідувати «головну хвилю» й підготувати всебічно розвинених людей, з твердим колом знань, для середньої й вищої школи, поєднувати навчання з виробничою працею на такій основі, щоб уся громадсько-виробнича праця учнів була підпорядкована навчально-виховній меті школи», боротися проти усяких антипролетарських впливів у школі, а знання так набувати і спрямовувати, «щоб—комунізм... був тим висновком, які є неминучі з погляду сучасної освіти» (Ленін); домогтися певного порядку й дисципліни в школі.— «Поставити роботу органів дитячого самоврядування в школі так, щоб вона була головною спрямована підвищення якості навчання й зміцнення свідомої дисципліни в школі».

Історична заслуга вересневої постанови ЦК є та, що завдано руйнацького удару правоопортуністичним перекрученням в будівництві політехнічної школи, суть якого полягала у відмовленні від політехнізації, в збереженні старої словесної школи, де навчання відірвано від виробничої праці, громадської роботи, відірвано від політики партії й радянського уряду. Але поруч з розгромом головної небезпеки постанова дала відкоша «лівацьким» теоріям, що під виглядом боротьби за політехнічну школу, пригнужували значення теорії, учеби, письменности, заперечували роль вчителя, твердий порядок і розклад занять в школі, своїм «методичним проєктерством» намагались перетворити школу на «цех—заводу» чи «відділ колгоспу» й тим самим вели до руйнації школи. Отже, «ліві» формою «теорії» суттю допомагали, зросталися з правими.

На основі цієї постанови школа значно просунулась вперед. Запроваджено загальнообов'язкове навчання. Зокрема на Україні 98% дітей віком 8—10 років були охоплені в 1931—1932 нач. році школою. До 5-х груп переведено випускників 4-річок 89%. У зв'язку з переходом до 7-річного загальнообов'язкового навчання зростання семирічок ц. р. становить 44,3%. А це значить, що ми ґрунтовно й практично починаємо запроваджувати 10-річне обов'язкове навчання. Тобто Україна по-більшовицькому здійснює програму партії: запровадження безплатної і обов'язкової загальної та політехнічної (що знайомить у теорії й на практиці з усіма головними галузями виробництва) освіти для всіх дітей обох родів до 17 років» (Програма ВКП(б)).

Вересневою постановою ЦК зобов'язав партійні й радянські організації рішуче підняти матеріально-технічну базу школи так лінійно збільшення шкільних приміщень, як і майстерень, робітних кімнат, лабораторій та устаткування шкіл.

За минулий рік шкільна площа значно зросла; будівництво нових шкіл становило 33½ млн. крб.

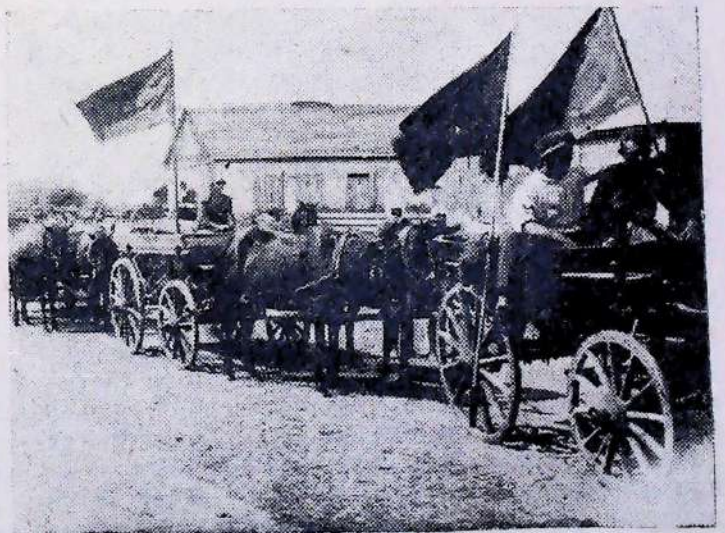
Проте, багато районів і сільрад програми нового будівництва не виконали; з ремонтом шкіл і квартир учителів своєчасно—до початку навчання—не впровадилися. Основна причина цього ганебного й недозвольного прориву на одній із важливих ділянок культурної революції—опортуністична подекуди недооцінка ролі школи й культурного будівництва, як складової частини соціалістичного будівництва.

Треба зазначити також, що кількісні показники зростання політехнічної школи за минулий рік значно розбігаються з якістю. Більшість і робітних кімнат, і майстерень, і лабораторій примітивного, кустарного характеру і не забезпечують цілковитого виконання Ленінових настанов про організацію виробничої праці в політехнічній школі. Протягом року ще не цілком вжито перекручень в поставі політехнічної школи так правоопортуністичного характеру, коли політехнізація зводиться до словесно споглядальної методи і «ліво»-опортуністичних—коли дітей використовують, як робочу силу. Особливо це спостерігається в колгоспах, коли шклярів використовується як звичайну робочу силу і їхня праця нічого немає спільного з навчанням. Сільрада, її соціально-культурна секція мають повести жорстоку боротьбу проти будь-якого перекручення політехнізації школи й забезпечити добру поставу політехнічного навчання.

Невпинна робота радянського активу має бути зосереджена на викоріненні недисциплінованості й неохайності так серед учнів, як і серед навчителів.

Величезною хвилю нашої політехнічної школи—в відсутність відповідних програм.

ЦК у своїй новій постанові про навчальні програми та режим у початковій і середній школі від 25-VIII—32 зазначає— програми не відповідають тим вимогам, які ЦК подав у вересневій постанові 1931 р. Вони надто переобтяжені, недостатньо правильно розміщений матеріал за роками навчання, недостатність, а подекуди й зовсім відсутність пов'язання між окремими програмами. «Особливо між програмою з математики та рисування, а також

Червона валка хліба (с. Гонти, Скадівськ. району)

між програмами з математики, фізики та хемії і програмою праці тощо». Найви́сть принципів помилок та спрощенства, вульгаризаторський підхід деяких складачів програм до свого завдання, недостатність історичного підходу в програмах з суспільствознавства.

Виробнича нарада в бригаді

ЦК визнав за потрібне до навчальних програм з суспільствознавства, літератури, мови, географії та історії додати важливіші знання з національних культур народів СРСР. Це матиме колосальне значення для правильного проведення національної політики в школі й піднесення інтернаціонального виховання учнів. Ленін говорив, що «без інтернаціонального виховання — нема класового виховання».

ЦК ВКП(б) запропонував Наркомосам союзних республік ліквідувати перекручення в лабораторно-бригадній методі. «Основною формою організації навчальної роботи в початковій і середній школі має бути заняття з даною групою учнів за суворо визначеним розкладом занять і твердим складом учнів».

Ця форма має включити в себе керування учителя загально-групову, бригадну й індивідуальну роботу кожного учня з застосуванням різних метод навчання. При цьому треба всіляко розвивати колективні форми навчальної роботи, не практикуючи організації постійних і обов'язкових бригад».

ЦК зобов'язує «безумовно забезпечити в усій навчальній роботі школи керівну роль викладовського персоналу».

Вияткову увагу віддає нова ухвала ЦК встановленню дисципліни та ладу в школі. Відомо бо розхлябаність, неорганізованість, безладдя, а подекуди хуліганство — з антипролетарські явища. За хуліганом часто-густо стоїть класовий ворог.

В зв'язку з цим ЦК пропонує всім завідувачам шкіл, усім педагогам «повести наполегливу виховну роботу борючись з вчинками учнів, що порушують лад у школі, залучаючи до цієї справи громадські організації, батьків, комсомольські й піонерські організації, а несправних учнів, учнів, що хуліганять і ображають навчальний персонал, порушують розпорядження адміністрації школи та педагогів і ламають або розпродають майно школи, виключати з школи без права вступу до школи строком від 1 до 3 років».

З ростом школи значно зросли й наші педагогічні кадри. Зросла зарплата й матеріально-побутові умови вчителів. Проте, є ще випадки недозлого, махрово-опортуністичного ставлення до вчителів, коли в окремих районах затримують зарплату вчителям і не видають регулярно харчових продуктів. Замість утворити для постачання вчителів спеціальні фонди при колгоспах, як того вимагала директива партії та уряду та остання постановка Укрколгоспцентру, деякі колгоспи зовсім виключили вчителів з постачання й не дбають про забезпечення дітей гарячими сніданками.

ЦК партії роботу вчителя «у навчанні дітей основ наук, виховання в них свідомої дисципліни та комуністичного ставлення до навчання й праці» оприділив відповідним і почесним обов'язком.

Відомо, що Ленін ще 1922 року дав вказівку: «Народний учитель повинен бути у нас на такій висоті, на якій він ніколи не стояв, не стоїть і не може стояти в буржуазному суспільстві (том XVIII час. II, стор. 115)».

Ухвала «зобов'язує наркомоси союзних республік, радянські та партійні організації всебічно забезпечити вчителів потрібні умови, щоб успішно виконувати відповідальні й почесні обов'язки з навчання та виховання молодого покоління Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Систематична робота над підвищенням ідейно-політичного рівня загальної освіти та педагогічної вправності учителя, точне виконання директив ЦК і РНК СРСР про прирівнення вчителя у постачанні продуктів і промтоварів до промислового робітника, вчасна виплата заробітної плати, піддування про квартиру, сім'ю та відпочинок вчителя, чутливе ставлення до його повсякденних потреб — усе це повинно характеризувати справжнє виконання радянськими та партійними органами директив партії про ленінське ставлення до вчителя».

Ця постанова велику роллю приділяє забезпеченню шкіл майстернями, робітничими кімнатами і устаткуванням лабораторій. **Справа чести кожного району, сільради, кожного підприємства, радгоспу, колгоспу, щоб їхні школи мали всі необхідні умови для здійснення Ленінових вказівок про політехнізацію й трудове виховання так, щоб дійсно сполучити навчання з продукційною працею і вивчення «в теорії і на практиці» головних галузей виробництва» (програма ВКП(б)).**

ЦК партії ще й ще раз підкреслює, що вирішальне на даному етапі будівництва школи являється боротьба за якість, це завдання далеко ще не вирішене. Всі сили вчителів, партійних, радянських професійкових організацій, комсомолу — широким обов'язковим навчанням, піонерів потрібно мобілізувати й спрямувати на забезпечення високого рівня навчання, за зв'язок навчання з виробничою працею і всієї освіти з комуністичним вихованням.

Новий навчальний рік повинен стати вирішальним, ударним роком повороту школи в підвищення якості її роботи, в значному посиленні допомоги школі усієї радянської громадськості. Нову постанову ЦК від 25-VIII—32 р. треба зробити зброєю широких пролетарських і колгоспних мас. Більше від того, наскільки ми притягнемо суспільність, залежатиме успіх її реалізації, успіх боротьби за створення політехнічної школи.

БОРОТИСЯ З УТРАТАМИ—БОЙОВЕ ЗАВДАННЯ НА ЗБИРАННІ ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ

Стаття Махнівського.

В ОСТАННІХ ПОСТАНОВАХ про збиральну кампанію партія й уряд виняткову увагу віддали боротьбі з утратами врожаю. Досвід торішньої збиральної кампанії доводить усю конечність розгорнуто поставити це питання, піднести його на принципіальну височінь першорядного господарсько-політичного завдання. Виховати в масах робітництва, радгоспів та колгоспників ощадне ставлення до соціалістичного врожаю, уперто боротися на збиранні за кожен колосок і корінь—ось завдання сільради, її секцій, депутатських груп та кожного радянського активіста. Це потрібно насамперед в інтересах поліпшення добробуту широких мас робітництва й колгоспників, цього потребують інтереси промисловості, що робить на сировині с.-г. виробництва.

Винятковій ваги боротьба з утратами набирає на збиранні цукрових буряків, зокрема на Україні, що в основному розв'язує проблему постачання цукру трудящим країни. Саме на збиранні цукрових буряків наука торішньої збиральної кампанії особливо далася в знаки. Досить нагадати, що з загальної площі цукрових буряків у колгоспно-селянському секторі 986 тис. га, що уцілило до копання, врожай зібрано лише з площі 953,5 тис. га, а на решті площі 32,5 тис. га буряків не викопали зовсім. За попереднім зазначенням врожаю, зробленим напередодні копання, пересічний урожай у колгоспно-селянському секторі становив 112 метр-цент. з 1 га. Отже, коли умовно взяти врожай на невикопаній площі буряків, розміром 50% від пересічного, то втрати врожаю лише з цієї площі становлять близько 1-800 тис. метр-цент.

Але цим втрати не обмежуються. Практика повторного перекопування показала, як недбайливо збирали буряки. За зведеннями 93 районів на 3882 га накопали при повторнім перекопуванні 55801 цент. або 1,5 цент. пересічно на 1 га. Зрозуміло, що перекопували далеко не на всій площі і робили це неохайно, тому перекопування не дало повного ефекту. В окремих районах повторне копання дало просто дивовижні наслідки. Так, при повторнім перекопуванні накопували з 1 га в Градизькому районі 30 цент., в Дмитрівському—10 цент., Сквирському—4 цент., Голованівському—6 цент., Малодівицькому—7,5 цент.

Разом із цим великі збитки промисловості завдало затаювання буряків колгоспами й одноосібниками. Треба сказати, що, хоч контракційним договором передбачено повне здавання врожаю буряків контрактантами на приймальні пункти цукроварень, усе ж затаювання буряків через відсутність систематичної боротьби від сільрад, цукроварень і колгоспної системи стало побутовим явищем. Проведений минулої зими перебір у 85 районах виявив 226260 цент. затаєних буряків. Зрозуміло, що виявлена кількість становить лише незначний процент до всієї кількості затаєних буряків, бо перевіряли взимку, коли ці буряки вже були згодовані худобі, або використані на інші потреби.

Опреділюють дозрілість буряку

Боротися з затаюванням завжди починали аж наприкінці збиральної кампанії, коли цукроварні стояли вже перед фактом гострого дефіциту сировини і провалили боротьбу насамперед способом адміністративних та судових стягнень. Нікчемність таких заходів боротьби з затаюванням без належної масової роботи серед колгоспників та одноосібників, без системи організаційних і економічних заходів, зокрема в напрямі розв'язання кормової проблеми у колгоспах,—наочна без доводів.

Як ми вже казали, врожай буряків за попереднім визначенням напередодні збирання дорівнював у колгоспно-селянському секторі 112 цент. з 1 га. Проте, фактично вивезено на приймальні пункти цукроварень пересічно лише по 76,1 цент. з га. Припускаючи деяку неточність у попереднім визначенні врожаю, все ж і за найобережніших підрахунків утрати на збиранні та возовищу, лічивши й затаювання, слід обчислювати розміром близько 25 цент. пересічно з 1 га, тобто з усієї площі контракційних буряків понад 23 млн. цент.

Отже, загальний розмір утрат врожаю під торішню збиральну кампанію цукрових буряків разом із буряками, що загинули на невикопаній площі, слід узяти кількістю 25 млн. цент. у самім лише колгоспно-селянському секторі, без утрат урожаю на збиранні радгоспних буряків, що повинні ще збільшити це число.

Виходивши з пересічного добутку цукру 15% до ваги буряків, країна від утрат сировини втратила мінімально 3,75 млн. цент. цукру, і це зменшило річну норму споживання цукру кожним мешканцем СРСР пересічно на 2,4 кг.

Така ціна сумного досвіду торішньої збиральної кампанії цукрових буряків.

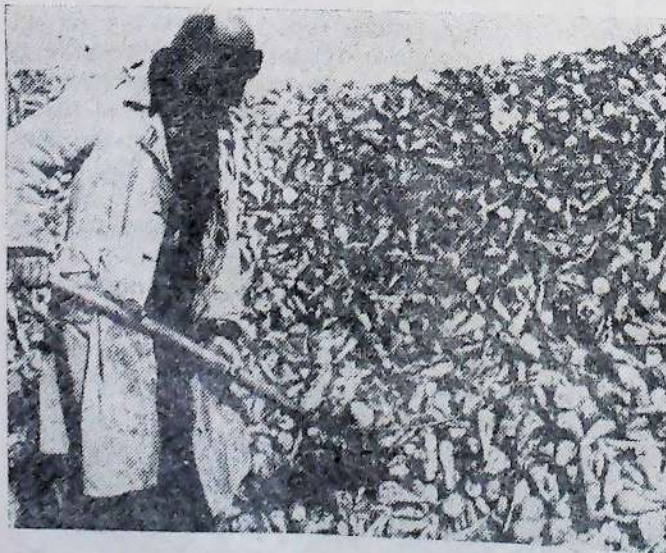
Боротьбу з утратами врожаю на збиранні буряків треба починати насамперед, плянуючи копання. У межах строків визначених постановами РНК СРСР та ЦК ВКП(б) і РНК УСРР про збирання буряків, копання буряків на кожній зокрема

плянтації і навіть на окремих ділянках великих плянтацій треба пов'язати з часом сівби її взагалі із станом вегетації буряків так, щоб передусім копати плянтації раннього засіву та буряки стигліші. **Отже, сільрада має подбати, щоб кожен колгосп розробив точні плани збору буряків, забезпечивши можливо найбільший врожай.**

За одностайними висновками дослідних станцій, добовий приріст маси сировини впродовж осіннього періоду становить близько 1-2 цнт. з 1 га. Особливо це стосується пізніх засівів. Розмір добових приростів сировини залежить також від здобрення, родючості ґрунту, попередників цукрових буряків у сівозміні, пошкодження буряків грибковими захоруваннями та паразитами тощо. Доведено, що на родючих ґрунтах, а також після зернових, бобових і трав, коли ґрунт збагачується на азот, буряки виситають шовільніше і маса врожаю збільшується аж до глибокої осені. Навпаки, пошкодження плянтації нематодою, церкоспорою та іншими захоруваннями пригнічує вегетацію буряків.

Але разом із збільшенням загальної маси врожаю восени відбувається також інтенсивна мобілізація цукру в корені. Це можна ілюструвати такими даними Гуманської філії Цукротресту за 1927 р.: За перші дві декади вересня відсоток цукру в корені збільшився на 1,7%, а врожай цукру з 1 га майже на 8 цнт. Досконале плянтування копання буряків, де зваженим було б на стан вегетації буряків зокрема на кожній плянтації, та стан мобілізації цукру, на підставі контрольної аналізи на цукровість, набагато зменшить утрати так загальної маси сировини, як і, особливо, цукру.

Чи не найбільші втрати врожаю бувають від неповного викопування і недосконалого зберігання буряків на полі. Щоб максимально зменшити пропуски при копанні і викопати всі буряки, треба якнайбільше поширити машинізоване підкопування буряків. Численними досвідами й господарською практикою доведено, що навіть таке просте знаряддя, як пристосована до плуга лаша, дає багато менший процент невикопаних коренів, ніж звичайне ручне копання. Крім того, при машинізованім підкопуванні процент поранених коренів буває незрівняно менший (1-2%), коли при ручнім

Складають буряк у бурти

копанні він доходить до 20—26. Це має колосальну вагу, бо поранені буряки хутко загнивають у буртах, завдаючи чималих утрат сировини й цукру.

Крім машинізації процесів викопування, належна організація та оплата праці на збиральній теж зумовлюють повне викопування буряків. Оплата праці й нарахування трудоднів на основі відрядності, залежно від кількості накопаних буряків з 1 га, матеріально зацікавлює накопаника. На збір буряків потрібно виділити постійні виробничі бригади.

Зберігання накопаних буряків на полі слід спрямувати насамперед до того, щоб максимально захистити буряки від прив'ялювання. Процес прив'ялювання сполучається з інтенсивним диханням кореня, що відбувається коштом відкладеного цукру. Отже, це не просто втрачання води і зменшення ваги кореня, а досить складний біо-хімічний процес, що призводить врешті до величезних утрат цукру. Як виявляється, укриття куп буряків на полі самою глибокою не захищає їх від пересихання і прив'ялювання. Тільки земляна покрива 2-3 см завгрубки помітно затримує цей процес.

Позитивна роль земляної покриви цим не обмежується. Буряки з польових куп, укритих землею, багато краще зберігаються в буртах: краще опираються різним гнильним процесам, менш втрачають цукру. Проте, і під земляною покривою не слід довго переховувати буряків у польових купах, бо в полі умови для схорони буряків далеко гірші, ніж у буртах. Отож укриття польових куп землею і негайний вивіз їх на приймальні пункти слід розглядати, як неодмінний і обов'язковий захід до зменшення втрат на збирання буряків, що його треба широко практикувати наступної збиральної кампанії.

Для збільшення загальної маси сировини і добутку цукру з одиниці площі багато важить спосіб обрізування головок. Дотеперішній спосіб, коли головку відрізували цілком, слід рішуче відкинути, бо за цього способу чимало втрачається сировини й цукру. Головка становить близько 12% до загальної маси коренів, перероблення головок означає значне збільшення загальної маси сировини. Отже, очищення буряків «на конус» та використання головок (вкусні з коренем) на перероблення має дати неабиякий ефект і в збільшенні маси сировини і в збільшенні добутку цукру.

З максимальною увагою на збиранні буряків слід поставитися до того, щоб уникати якомога пошкод (поранення) коренів. Поранені корені зберігаються в буртах, хутко загнивають і правлять за осередки гнильних процесів, що поширюються на суміжні корені, а в сприятливих умовах і на цілий бурт.

Нарешті, в центр уваги збиральної кампанії цукрових буряків цього року треба поставити боротьбу з затаюванням. Хоча в контрактційних договорах передбачено не тільки розміри засівплощ цукрових буряків, а й кількість сировини, яку контрактанти повинні здати на приймальні пункти цукроварень, усе ж від самого початку збиральної кампанії треба надіти пильний контроль за повною здачею врожаю. На чільне місце боротьби з затаюванням сільради усіма формами масової роботи мають насамперед поставити популяризацію

постанов партії й уряду про збиральну кампанію та наданих від держави контрактантам пілг.

Щоб уникнути помилок торішньої збиральної кампанії, треба негайно почати готуватися до збирання буряків, винести на широке обговорення мас робітників радгоспів та колгоспів плани збиральної кампанії й мобілізувати маси навколо завдання своєчасно й повно зібрати врожай цукрових буряків.

Величезні матеріальні стимули, що їх дано буряківничим колгоспам та колгоспникам, як от видача по 200 га цукру на кожен центнер вдалих бу-

ряків, з них щонайменше 70% тим, хто працює безпосередньо на буряках, розподіл не менш від половини одержуваних колгоспами жмаків і пачок поміж колгоспниками, що працювали на обробку й збиранні буряків на поділля власної їх худоби, переважне постачання промтоварів, виділення додаткових сум на довготермінове кредитування буряківничих колгоспів, завіз у райони буряківничих тракторів, автомашин тощо, коли сільрада зуміє добре використати всі ці заходи заохочування, вони утворюють потрібні засновки до довшого й успішного завершення збиральної кампанії цукрових буряків.

УСПІШНО ПРОВЕСТИ САМООБКЛАДАННЯ

Стаття Авдіва

ЗДІЙСНЮЮЧИ ПРОГРАМУ КУЛЬТУРНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ на селі, на забезпечення соціально-культурних потреб (будівництво й утримання шкіл, лікарень тощо) держава щороку витрачає величезні кошти. Досить зазначити, що цього року лише за місцевим бюджетом на Україні витрачають на соціально-культурні заходи більш за 500 міль. крб. Ця сума значно перевищує видатки минулого року й дорівнюється 35% цілого місцевого бюджету. Щоб скласти більш повну уяву про розмір бюджетних витрат на освіту, охорону здоров'я й інші соціально-культурні заходи, нагадаємо, що видатки на цій ділянці цього року перевищують в 5-6 разів с. г. податок, що його селяни мають сплатити протягом 1932 року. Але в зв'язку зі зростанням культурності на селі, маючи на увазі важливіші завдання соціалістичної перебудови сільського господарства, треба визнати, що бюджетових, досить великих грошей, не вистачає на задоволення навіть мінімальних потреб села. Ось чому останніми роками за ініціативою широких кіл колгоспників і незалежно-середняцького одноосібного селянства, провадять скрізь по селах нашої країни самообкладання на культурно-господарські потреби села. Й зараз, скрізь по країні, починають кампанію самообкладання; скрізь збори трудящих селян ухвалюють мобілізувати певні суми на поширення й покращення соціально-культурної ділянки й с. г. потреби села.

Щоб надати цьому рухові мас організованого характеру, Уряди Союзу й нашої республіки видали ухвалу про порядок проведення самообкладання. Основні риси цієї ухвали можна звести до таких трьох:

перше — точне визначення мети самообкладання; друге — класовий принцип підчас збору грошей і третє — широкий контроль від самого селянства й місцевих рад так підчас мобілізації грошей, як і витрачання.

Щоб попередити помилки минулого року, ясніше з'ясувати кожен основну рису порядку самооподаткування, потрібно на кожній з них окремо зупинитися.

В ухвалі Українського уряду точно визначено, на які потреби можна збирати гроші. Зокрема в цій ухвалі зазначено, що збирати кошти через самообкладання дозволяється лише на організацію, бу-

дівництво, ремонт устаткування, утримання й обслуговування культурно-соціальних устатков, на організацію агрикультурних і інших заходів щодо обслуговування сільського господарства, на збільшення фонду ліквідації неписьменности, на допомогу матері-селянці, на заходи протипожежної охорони, санітарію, сільське впорядкування, шляхове будівництво й засоби зв'язку, і категорично забороняється витратити гроші самообкладання на покриття будь-яких адміністративних видатків.

В практиці минулого року траплялось багато випадків, коли гроші самообкладання «знеосіблювали» в бюджеті й витрачали на різні потреби, незалежно від призначення загальних зборів села. Цього року краще потрібно рішуче покласти край такому свавілля. Загальні збори трудящих селян повинні в своїй ухвалі точно зазначити мету самообкладання, цілком конкретні об'єкти, статті витрат; збори мусять також розглянути й попередні кошториси й таким чином складають підстави для цільового призначення коштів самообкладання.

Друга основна риса положення про порядок проведення самообкладання це—класові підстави підчас встановлення розміру сплати для окремих груп населення. Ставки сплати самообкладання побудовані таким чином, що бідноту, що не платить с. г. податок, дозволяється частково чи повністю звільнити від самообкладання; середняцьке селянство—колгоспне й одноосібне,—а також робітництво й службовці, що постійно проживають на селі, сплачують суму в залежності від прибутку чи заробітку; куркульські, нетрудові господарства сплачують самообкладання в значно підвищеному розмірі.

На підставі загальних принципів, що їх встановлюють збори трудящих села і ставок для окремих груп,—сільради повинні визначити суму зборів, що припадає на кожного громадянина, уважно ухвалюючи соціально-маєтковий стан кожного господарства зокрема. Особливу увагу потрібно звернути на вірний підхід підчас звільнення бідноти й встановлення збільшених ставок для куркульських нетрудових господарств. Сільради повинні добре пам'ятати, що ставки самообкладання розраховані відповідно, в основному, с. г. податку, отже відбивають класовий зміст закону про с. г. податок.

Третє важливіше питання—це питання контро-

Збирають сояшник

лю за вірним здійсненням ухвал зборів і за додержанням революційної законності. Потрібно з особливою настирливістю застерегати від випадків свавілля, що доглядалися минулого року, коли іноді лише формально виконували основні засади ухвал Уряду про самообкладання. Ревізійні комісії, відповідні секції міських й сільських рад мусять уважно доглядати за тим, щоб жодна організація не порушувала ухвали зборів трудячого населення села. В разі будь-яких ускладнень (нестача будівельного матеріалу, тощо),—які не дозволяють цілком здійснити програм робіт, яку визначили за-

гальні збори, треба зарезервувати частину невикористаних до майбутнього року й в жодному разі без додаткової ухвали зборів трудящих села, не припускати витрачання грошей на інші потреби.

Широка громадськість села в особі ревізійних комісій, секцій рад, з притягненням активу, не повинна припускати вносібленого витрачання грошей самообкладання. Контроль громадськості повинний також забезпечити точне дотримання планової лінії самообкладання й революційної законності взагалі. Потрібно виявити й жорстко карати будь-які спроби ухилитися від норм і порядку, що його викладено в ухвалі Союзного й Українського Урядів.

Преса — районна, стінгазети—повинна висвітлювати перебіг кампанії самообкладання й впливати будь-які неполадки чи відхилення від ухвал загальних зборів і існуючих положень. Широке маси трудячого населення потрібно всебічно ознайомити з засадами ухвали про порядок оподаткування, щоб забезпечити дійсний широкий контроль за збором і витрачанням громадських грошей.

Кампанію самообкладання ми повинні провести ударними темпами, щоб завчасно зібрати гроші, підготувати проєкти, остаточні кошториси, пляни—все, що потрібно для безперервного й своєчасного фінансування будівництва чи інших заходів, на які ухвалено перевести самообкладання. Отже вже зараз актив села повинен всебічно урахувати найбільш некучі потреби, розробити цілком конкретну програму заходів, ще їх потрібно перевести за коштом самообкладання, щоб організовано й своєчасно провести кампанію.

ДО 1 ЛИСТОПАДА РЕАЛІЗУВАТИ ПОЗИКУ

Стаття Теренецького

БУРХЛИВИЙ УСПІХ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЗИКИ четвертого вивершного року в перші декади, перевиконання плянів пролетарськими центрами й передовими колгоспами протягом 1-2 декад промовляє ще раз про зростання наших успіхів у позиковій роботі, про високу свідомість та активність робітничої класи й передових колгоспних мас, про цілковиту підтримку від них генеральної лінії партії і заходів уряду про побудову соціалізму в нашій країні.

Те, що за п'ять декад позика третього вивершного року реалізовано по Україні на 326 тис. крб., а позика четвертого вивершного року за такий же період на 494 млн. крб. ще більше потверджує успіхи цього року.

Проте, беручи до уваги успіхи перших декад та піднесення мас, треба визнати за зовсім недостатнє виконання пляну реалізації по Україні на 1 жовтня 76,6%.

Особливо це видно, якщо зіставити наслідки розміщення позики за окремими групами людності. В той час, коли серед робітників і службовців реалізовано 91% пляну, через кустарів і неорганізованої людності—67%, на селі реалізовано всього тільки 45,9%, при чому серед колгоспників—59% та односібників 13,2% відповідного пляну. Якщо проглянути виконання за окремими областями й

районами, то треба визнати, що окремі області, окремі райони відстають через кепську роботу і через це зменшується загальне виконання по селу.

Одеська область реалізувала серед колгоспників 92,3%, а всього по селу—78,2%, Дніпропетровська область—серед колгоспників—76,2%, а всього по селу—68,3% і в цей же час Київська область реалізувала всього тільки 30,1%, а Вінницька 26,4% по селу.

Двадцять шість районів цілком виконали реалізацію за всіма групами людності. Ряд таких районів є й у найвідсталіших областях як от Вінницька, де закінчили реалізацію Могилів-Подільський та Проскурівський райони. Багато районів закінчують реалізацію по селу й у цих відсталих областях.

Чим пояснити, що на Київщині за наявності районів, що майже закінчили реалізацію позики, в райони, які виконали менше 10%, приміром, Ржищівський район виконав тільки 3,2%. Обізнання на місцях говорять про те, що справа в кепській організації роботи, бездіяльності місцевих організацій. Особливе виняткове значення в реалізації позики належить сільрадам.

Сільрада цілком відповідає за розміщення позики в межах своєї території. Сільради організують кампанію і в колгоспному, і в односібному сек-

торах. Сільради проводять практичне керівництво кампанією і всю оперативну роботу щодо реалізації позик, залучає контрагентуру для реалізації позик, провадить облік реалізації, та надходження грошей, зберігає її видає облігації.

Сільради повинні залучити до праці всю громадськість села, комсомол, профорганізації, учителів, агрономів, правління колгоспів, колгоспний актив і розгорнути за їхньою допомогою масово-роз'ясняльну роботу, повинні добитися успішної реалізації, як це й зробили чимало передових районів та багато сільських рад.

Всю цю організаційно-масову роботу сільради повинні провадити через комісії сприяння при сільрадах та колгоспах. Ці комісії сприяння при сільрадах, що включають у себе представників громадських організацій, повинні бути за постійні штаби реалізації, які проводять систематичну роботу під керівництвом сільрад.

Там, де цю роботу проводять справді під твердим керівництвом сільрад, де комісії сприяння держкредитові мобілізували на переведення кампанії всі громадські організації, організували актив та провели велику роз'ясняльну роботу—є блискучі наслідки розміщення позик.

От чому на Бердичівщині сільрада с. Гальчинець виконала на 102,6%, Гвоздево—100,2%, та багато інших, і в той же час тут же по сусідству село Бистрик має—4,3%, Райки—6%.

Ганебно низький відсоток виконання в цих селах є наслідок цілковитої бездіяльності комсприяння та сільрад. Комсприяння існують на папері, селянам як слід не роз'яснено значення позик, не роз'яснено декрету про позик, не мобілізували активу, нема систематичної роботи серед колгоспників. Чим, як не бездіяльністю сільрад та комісій сприяння можна назвати виконання в багатьох районах плянів серед одноосібників вище одного відсотка (Баришівський — 0,8%, Козелецький — 0,6%).

Такий стан терпіти не можна, прорив реалізації позик, що є в багатьох районах, і який зменшує загальні наслідки реалізації по Україні, треба ліквідувати найближчими днями. До першого листопада Україна має вивершити позик 4 вирішального. Основну роль в цьому мають відіграти сільські ради.

За прикладом передових районів (Лозівський, Роздільнянський, Березівський та ін.) треба розгорнути широку масову роботу, довівши роз'яснення до кожного колгоспника й одноосібника. Кожна сільрада повинна зараз же переглянути плян роботи щодо позик, який склала комісія сприяння. Передбачити в пляні участь у роботі кожної організації, кожного активіста села. Не «взагалі», а конкретно кожному визначити, що, хто і коли буде робити. Скласти бригади з активу й доручити проведення реалізації кожній бригаді депутатським групам на певній ділянці села. Виділити енергійного уповноваженого в справі реалізації позик серед колгоспників.

Роботу щодо реалізації позик треба щільно пов'язати із обмолотом, осіннім засівом та хлібозаготівельною кампанією. Центр роботи зараз треба перенести на поле, провадячи роботу в бригадах і використовуючи для цього перерви. Добре організована робота на полі дала блискучі наслідки.

Готують тару солити городину на зиму

Треба ширше розгорнути соціалістичні методи роботи. Конче треба організувати соцзмагання не тільки між колгоспами, а й між окремими бригадами. Привідцем в цій справі має стати комсомол.

Треба організувати роз'ясняльну роботу також і серед одноосібників та реалізацію через бригади, організувати буксир від колгоспного сектора — одноосібному. Особливу увагу треба приділити стінгазетам, які висвітлюючи успіхи й прориви, мобілізували б масу на боротьбу за виконання пляну.

За не менш важливу ділянку позикової кампанії є тепер оформлення позик та надходження внесків. Від своєчасного та цілковитого оформлення залежить закріплення досягнутих успіхів і своєчасне виконання пляну мобілізації коштів. На цій ділянці теж не гаразд.

Із реалізованої суми оформлено на 1 жовтня всього тільки 87,3%, а по селу ще менше. Цей прорив треба ліквідувати найближчими днями. Сільради повинні перевірити, від кого з тих, що передплатили позик, ще не надходили внески на неї та найближчим часом зібрати від них внески й передати до ощадкаси.

Прорив у виконанні пляну надходження грошей з позик попередніх місяців треба надолужити найближчим часом, а для цього треба негайно й по-більшовицькому розгорнути роботу.

За одну в умов успішної реалізації позик є обслуговування позикодержців. Кожний робітник, кожний колгоспник, що передплачують позик, повинні використати свої права й пільги, які дає йому позика (виграші, одержання відсотків на купони), тим часом ця ділянка роботи лишається надалі зовсім небезпечною. Матеріали, що надходять з місць, говорять про те, що ще й досі багато сільрад не роздали облігацій третього вирішального року. Багато облігацій навіть не забрали сільради з ощадкас, а в багатьох сільрадах облігації, одержані від ощадкас, лежать по кілька місяців у сільраді. Передплатники позик, уплативши внески, фактично не знають, за що вони внесли гроші, бо облігацій не одержали.

Природно, що це є гірший вид агітації проти позик, такі сільради фактично зривають реалізацію. Це є грубе порушення інтересів позикодержців, порушення інструкції уряду про розміщення позик.

Отже цілком правильно дано директиви щодо виявлення винних у затримці роздачі облігацій та притягання їх до найсуворішої відповідальності.

Сільради повинні з цим ганебним явищем негайно покінчити, перевірити, хто не одержав ще облігацій і найближчими днями повнотою їх роздати.

Успішне вивершення позикової кампанії є велика вкладка в соціалістичне будівництво вивершеного року п'ятирічки. Тим то найближчими ж дня

ми треба підтягнути до рівня передових відстає дільниці в реалізації. Сільради, на які покладено відповідальність за успішну реалізацію позик, оформлення та надходження грошей, повинні перебудувати свою роботу й нетайно ліквідувати прориви в реалізації на селі.

Треба найближчими ж днями закінчити роздачу облігацій, оформлення передплати і цим самим забезпечити виконання плану мобілізації коштів третього кварталу.

ПОСИЛИТИ ПОЛІТИЧНО-МАСОВУ РОБОТУ СЕРЕД ЖІНОК

Стаття Скульської

III ВСЕУКРАЇНСЬКА партійна конференція поставила перед радами завдання протягом найближчих 2-3 років підняти врожайність колгоспних ланів на півтора рази проти кращих врожаїв України останніх років. Особливо підкреслено завдання України у підвищенні врожайності цукрових буряків, вирощування яких на Україні посідає велике місце.

Виконати ці завдання ради будуть спроможні лише на основі висунення й виховання нових кадрів колгоспного активу, на основі великої активності всіх колгоспних мас, зокрема жіноцтва. Жіноча праця в колгоспному господарстві, зокрема в роботі коло технічних культур (цукровий буряк, льон, конопля, бавовна тощо) має велике значення. Проте, сільради ще не використали всіх засобів, щоб залучити трудяще жіноцтво до активної праці на колгоспних ланах.

«Доведеться ще багато попрацювати, щоб переробити селянина-колгоспника, виправити його індивідуалістичну психологію й зробити з нього справжнього трудівника соціалістичного суспільства». (Сталін). Ще більше треба попрацювати, щоб в такому ж дусі перевиховати жінку-колгоспницю. Вікові традиції капіталістично-куркульського ладу прикували жінку-селянку до свого злидарського господарства, до кухні, до дітей, закрили перед нею широкі обрії громадського життя, громадського господарювання і через це ми маємо багато випадків, коли жінка стає на перешкоді колективізації, гальмує справу хлібозаготівель, відмовляється обробляти колгоспні городи. ЦК КП(б)У визнає, що це сталося в наслідок послаблення останнім часом політично-масової роботи серед жінок і поставив перед партійними, районськими і професійними організаціями завдання розгорнути широку роботу серед жіноцтва, переконати ще непереконаних в перевагах колгоспного господарювання над одноосібниками.

Послабла останнім часом робота серед жінок і ліній рад. До масових організацій сільрад—секцій, депутатських груп тощо, недостатньо залучено жіноцтво, виробничі наради, що за постановою Президії ВУЦВК мали бути утворені при тих сільрадах, де колективізовано менше 50% господарств, не розгорнули своєї роботи, а подекуди їх

навіть і не організовано. В той же час ми маємо багато фактів, що ті сільради, які зуміли підняти на належну височінь політично-масову роботу серед жінок, які налагодили громадське харчування в колгоспах та організували побутові заклади (дитячі, дитсадки тощо), звільнивши в такий спосіб жінку від хатньої роботи, ці сільради мають великі досягнення так в сільському господарстві, як і в усій своїй роботі.

Приміром, Золотарівська сільрада, Лисичанського району, розгорнула відповідну роботу не лише серед жінок-колгоспниць, а й серед неорганізованого жіноцтва, зокрема серед дружин робітників, що працюють в промисловості. Вона організувала бригади жінок, що шефствують над колгоспними короварнями, організувала бригади для роботи на городках, залучила чимало жінок до секцій сільрад. В наслідок такої роботи серед жіноцтва, сільрада має такі показники: молочна й тварова худоба в гарному стані. Колгоспи вивозять робітничій кооперації 80% загальної молочної продукції колгоспів. Сільрада здобула найвищі в районі врожайності зернових культур, вчасно провела просапну кампанію, збір та молотьбу, застосувавши всі заходи боротьби зі втратами. Золотарівська сільрада має найвищу питому вагу в загально-районовому плані хлібозаготівель і, не зважаючи на це, вона на 1 вересня 1932 року виконала річний план хлібозаготівель на 48,8%, поставивши цим увесь район на перше місце в області у виконанні хлібозаготівель. План мобілізації коштів 3-го кварталу сільрада достроково на місяць виконала на 176,5%, а контрольне завдання реалізації позик «4-й закінчальний» виконала на 175,5%.

Бабушецька сільрада Чуднівського району організувала в колгоспі громадське харчування, дитяча, дитсадок, провадить серед жінок масово-політичну роботу, залучаючи їх до участі в організаційно-господарському зміцненні колгоспів в усьому соціалістичному будівництві. Колгоспниця Бабушецької сільради працюють в секціях сільрад в різних бригадах, на колгоспних ланах. А наслідок від цього: зі 137 га буряка, що засіяний колгоспним та одноосібним секторами, жодного га не загинуло ні від бур'янів, ні від шкідників. Увесь

буряк вчасно і на 100% оброблений; розпочато вже копання та возовиця буряка.

Колосівська сільрада, Березівського району, об'єднавши жінок навколо виробничих завдань колгоспів, домоглася того, що вони показують зразки ударної роботи, добре доглядають дорослу молочну худобу та молодняк на колгоспівській фермі, збільшують видой молока тощо.

Поруч цих позитивних фактів маємо низку негативних явищ в тих сільрадах, де за neglectали роботу серед жінок, залишивши їх під впливом куркуля, який тут зараз і розгорнув свою ганебну роботу.

Опорівська сільрада Березівського району не зуміла повести належної роботи не лише серед усіх жінок села, а навіть серед жінок—членів сільради, що були залучені до секцій. Сільрада не навантажила їх відповідною роботою і через те вони стали баластом, а не помішницями в роботі сільради. Наслідок від цього дуже негативний: після оголошення постанови партії та уряду про заборону примусового усунування корів, жінки населеного пункту «Вейсове» Опорівської сільради кинулися до колгоспних короварень і забрали навіть тих корів, що їм не усунувували. Такий же випадок був з жінкою—членом Нейківської сільради, того ж району, що забрала з колгоспної ферми корову, якої не усунувувала. Маємо цілу низку фактів, коли працездатні жінки-колгоспниці відмовляються працювати на колгоспних горах, призводячи цим до загибелі багато сот гектарів цукрових буряків та інших цінних технічних та городніх культур. Цих фактів досить, щоб показати до якої шкоди призводить відсутність виховної роботи серед жінок.

Партія та уряд в своїх постановках про тотування масових колгоспницьких кадрів, дали радам директиву забезпечити на різних курсах 25% місць для жінок-колгоспниць. Однак ради не виконали цієї директиви про підвищення кваліфікації жінок, щоб вона, опанувавши окладну техніку машини—трактора, комбайна тощо, заступила б чоловіка, давши останньому змогу піти в промисловість, де так бракує робочої сили. В кращих випадках сільради послали жінок на курси доярок, кухарок, санушовнажених, але не готували з них кваліфікованих кадрів, що здатні були б працювати біля машини.

Слабо ще використовується жінка і на керівній радянській роботі. Нещодавно закінчили роботу Всеукраїнські жіночі курси, що готували голів сільських рад. Курси дали змогу 161 жінці набути певної кваліфікації з радбудівництва і права, щоб застосувати свої знання безпосередньо в сільській радянській роботі. Проте, ми маємо відомості, що цих жінок ще й досі не використовується на відповідній радянській роботі.

Покласти край недооцінюванню роботи серед жінок, розгорнути широку повсякденну масово-політичну роботу серед трудящих жінок, залучаючи їх до безпосередньої участі в соціалістичному господарстві, виконати в колгоспниць та біднячок і середнячок-одноосібниць новий актив, що до соціалістичному ставився б до праці, що боровся б з класовими ворогами—таке завдання рад на даному етапі. Лише усунувши всі хиби, що їх допустилися сільради в справі роботи серед жінок, лише піднявши активність жінок-колгоспниць, ради будуть спроможні виконати ті величезні завдання, що їх поставила перед радами 3-я Всеукраїнська партконференція в галузі сільського господарства.

РАДБУДІВНИЦТВО

ЗА СОЦІАЛІСТИЧНЕ ПЛАНУВАННЯ НА СЕЛІ

(Проблеми низового планування—планове господарювання сільради)

Стаття Кучеранка

ВЕЛИЧЕЗНІ УСПІХИ в справі індустріалізації СРСР і в колективізації сільського господарства змінили соціально-економічну структуру народного господарства. Соціалістичний сектор посів панівного стану у всьому народньому господарстві. Ні в якій країні світу, ні в одну добу, ніде не було такої величезних зрушень промислового розвитку, таких колосальних культурно-соціальних зрушень, як в СРСР.

Ленінське питання «хто—кого» вирішено проти капіталізму на користь соціалізму цілком та безповоротньо так у місті, як і на селі. Успіхи в здійсненні 1-ої п'ятирічки підготували базу для дальшого ще потужнішого зростання соціалізму СРСР.

XVII партконференція ВКП(б) вважає: «що останнє політичне завдання другої п'ятирічки—оста-

точно звільнювати капіталістичні елементи і класи взагалі, цілком знищити причини, що породжують класові відміння й експлуатацію та подолати пережитки капіталізму в економіці й свідомості людей, перетворити всю трудящу людність країни на свідомих і активних будівників безкласового соціалістичного суспільства». Ці велетенські досягнення є наслідок непримиренної боротьби партії і робітничої класи на два фронти, особливо проти правого ухилу, як головної небезпеки на даному етапі.

Отже, перед органами диктатури пролетаріату, зокрема, перед сільрадами, стоять величезні завдання успішно виконати плани останнього року першої п'ятирічки і тим саме підготуватися до успішного виконання плану другої п'ятирічки. А щоб виконати ці завдання, треба домогтися правильної організації соціалістичного планування.

Питання якості наших плянів, їхня класова чіткість технічна й економічна обґрунтованість, конкретизація, залучення до соціалістичного планування широких трудящих мас, складання плянів в обласному, районному та сільському розрізах—набуває за цих умов вирішального значення. Найбільші труднощі в справі здійснення цих завдань стоять перед пляновими органами району і особливо перед сільрадою.

Як відомо, районові плянові органи утворені вперше тільки після ліквідації округ, бо, коли існували округи—вони правили за первісну плянову ланку і районного господарства з загально-державних (загально-окружних) плянів не вилучали. Ліквідація ж округ поставила на всю широчінь питання про утворення на Україні нових плянових організацій при райвиконкомках, де зосереджено планування місцевої промисловості, сільського господарства, кустарної промисловості, комунального господарства і соціально-культурного будівництва.

Отже, плянова система, доведена в наслідок ліквідації округ до низової ланки—району—змцїла. Створення районного планування є чинник величезної політичної ваги. За час свого існування плянова робота райвиконкомів дійшла значних успіхів. Маємо чимало районів, які зразково поставили плянову роботу і навіть включилися до участі в конкурсі на кращий райплян, тобто на такий, який покаже найкращі зразки складання народно-господарського пляну з погляду організації, методології та змісту. Але не зважаючи на ці успіхи, робота райплянів ще не цілком задовольняє дедалі більших потреб народно-господарського планування.

Соціалістичне будівництво, практика роботи плянівних органів, зокрема райплянів, а так само практика участі сільрад у плануванні настирливо вимагають чіткішої постави питання соціалістичного планування сільрад, бо за теперішнього стану плянкової роботи сільрад нема змоги правильно побудувати пляни в районному розрізі і тим забезпечити ще краще виконання директив партії та уряду.

Відомо, що сільради, за останні роки бурхливого зростання колективізації і всього соціалістичного будівництва, дійшли нечуваних успіхів у перебудові своєї роботи лицем до виробництва, до колгоспного будівництва, ставши за справжніх організаторів трудящих мас села на здійснення постанов партії та уряду.

Ми маємо багато сільрад, де розгорнута масова робота спричинила величезні успіхи в завершенні суспільної колективізації і ліквідації на цій базі куркульства як класу. Це стверджують тисячі тих сільрад, що успішно провели весняну сівбу цього року, закінчили достроково збиральну, розгорнули хлібозаготівельну та підготувалися до осінньої сівби; це стверджують чимало премійованих сільрад. Отже, сільради за останні роки вирости.

Проте, часто-густо сільради ще відстають від певних темпів соціалістичної реконструкції сільського господарства і куди не всі сільради спромоглися перебудувати свою роботу і керівництво, зокрема, щодо організаційно-господарського зміцнення колгоспів та здійснення 6-ти історичних настанов тов. Сталіна. Таке відставання, така незадовільна робота деяких сільрад, великою мірою, пояснюється тим, що вони не розгорнули відповідної роботи в справі соціалістичного планування народнього господарст

ва села, а також і тим, що сільрадам не подають допомоги в цій справі. Тимчасом тепер, як ніколи, перед сільрадами постають величезні завдання саме щодо правильної організації соціалістичного планування, залучення до цього широкого активу села й правильної розстави сил.

XVI з'їзд ВКП(б) у своїх постановках визначив, що за нових умов «необхідно всебічне посилення сільрад і рішуча зміна змісту і методів їхньої роботи в сторону все більшого охоплення питань господарської й культурної перебудови села». От з чого треба виходити, організуючи плянову роботу сільрад. В цій справі маємо вже досить вдалі спроби.

Ленінградський Облвиконком заходився по-бойовому лагодити плянову роботу сільрад, ще минулого року він ухвалив—провести до 1932 року, як досвід, складання сільських плянів по найміцніших економічно сільрадах, особливо в тих, де проведено суцільну колективізацію і внести в штат цих сільрад по одному штатному пляновіку-статисту. Питання сільського планування були опрацьовані на купцових нарадах райплянів Ленінградської області, скликаних для складання контрольних цифр на 1932 р. Контрольні цифри на 1932 р. в більшості районів Ленінградської області складено в сільрадівському розрізі, а по трьох сільрадах Бабаєвського району суцільної колективізації, складено, як досвід, народно-господарський плян.

Ленінградський обплян вважає за потрібне при сільрадах утворити спеціальний пляновий орган та створити пляново-оперативні організації в колгоспах, радгоспах тощо. Як видно, ця практика дала позитивні наслідки, бо 19-го квітня 1932 року президія Ленінградського облвиконкому запропонувала тим сільрадам, де колективізація дійшла 68—70%—організувати плянові осередки й вже тоді складено навіть проект уставу про роботу плянових комісій при сільрадах.

Ряд райвиконкомів (Перховський, Осторовський, тощо) в справі організації плянових комісій ще тоді накреслили і провадять практичні заходи. Але—з перших кроків помітні організаційні недолатності та різнобіжності, що їх треба доконечно вивчити й виправити. В Московській області Спіровський райплян, за власною ініціативою, весною 1931 року організував при Степковській та Сухинській сільрадах плянові комісії, щоб на далі використати цей досвід, як базу для розгортання плянкової роботи в решті сільрад району, але робота сільплянів не дала позитивних наслідків, бо керівники районних організацій і райплян не приділили достатньої уваги цьому питанню, не допомогли організації сільського планування, залишивши її на приволяще.

Не зважаючи на це, Спіровський райплян надав інших форм організації сільського планування, організувавши замість сільської плянкової комісії, плянові оперативні групи при сільрадах з тим, щоб вони надалі, коли зміцняться, переростуть в плянові комісії. Досвід цей дав позитивні наслідки, але причина успіху полягала, звичайно, не в тому, що замість сільських плянових комісій утворено пляново-оперативні групи. Успішність заходів, обумовлено тим, що пляновій роботі надано організованій і масовий характер.

Маємо досвід роботи Бузулуцького району, який

подав контрольні цифри на 1932 р. на Всеросійській конкурсі в розрізі сільрад, багато попрацювавши над зміцненням планування в сільрадах. В цьому районі по сільрадах виділено одного члена президії сільрад спеціально для питань планування, якому допомагає та керує райплан.

В Нижегородському краї маємо окрізь організовані планові комісії при сільрадах. Проте, ще нема достатнього організованого керівництва розгортанням

сільського планування. Прикладів соціалістичного планування в сільрадах можна подати безліч.

Проте, остаточних форм сільського планування ще нема, як нема й загального досвіду роботи низових організацій у цій справі. Щодо обліку, то майже по всіх сільрадах його поставлено геть незадовільно. Він не задовольняє найелементарніших вимог правильної постави цієї справи.
(буде далі)

ЗАВДАННЯ ДЕПУТАТСЬКИХ ГРУП В ОСІННІЙ СІВБІ

Стаття Шевцова

В БАГАТЬОХ І БАГАТЬОХ МІСЦЯХ депутатські групи сільрад, утворені безпосередньо в тій ланці колгоспного виробництва, де власне вирішується практично успіх господарювання колгоспу—в бригаді, вже показали весняної сівби своє вміння добре битися за вчасне і повне виконання плану, за врожайність, за правильну організацію праці, за високі темпи й високу якість роботи бригади—за все те, що підносить організаційно-господарську міць колгоспу, а з ним і добробут колгоспника.

Завдання, які поставила партія перед колгоспами й радгоспами осінньої с.-г. виробничої кампанії, величезні. Треба посіяти 10,6 міль. га, 6,5 м. га озимої пшениці й 4,1 міль. га жита. Це—більш як половина плану весняної сівби.

З Всеукраїнська партконференція поставила перед колгоспами завдання протягом найближчих 2—3 років піднести врожайність своїх ланів у 1½ рази проти кращих урожайнів України за останні роки. Боротьбу за здійснення цієї найважливішої директиви партії, треба провести з усією рішучістю, починаючи з осінньої с.-г. кампанії. Таку директиву щодо якісних вимог в осінній сівбі поставив ЦК партії.

Складність виконання цих завдань збільшується тим, що осінню сівбу треба пов'язати з вивершенням збіральної кампанії, молотби, з тим, що колгоспи надто заглибилися в підготуванням прунту. Та це тільки збільшує вимоги до керівництва кампанією, до усіх ланок і партійних, і радянських, і колгоспних організацій.

З цього мають зробити висновки не лише центральні та районні організації. Щонайрішучіше мають усвідомити свої помилки та хиби й організації сільські, зокрема сільські ради, які безпосередньо керують колгоспами, безпосередньо стикаючися з хибами і перекручуваннями в організації колгоспного господарювання. Однак багато їй багато сільрад не зуміло як слід побудувати свого керівництва колгоспом, не зуміли на вирішних дільницях у вирішній момент забезпечити свій вплив, нагляд, допомогу, швидке й рішуче реагування на нехлюйство, помилки, щоб на ходу їх виправляти.

Забезпечити кожну бригаду колгоспу безпосереднім організаційним впливом, повсякденним наглядом за її роботою,—таке завдання стояло перед кожною сільрадою у весняній кампанії. Таке ж завдання стоїть перед кожною сільрадою й тепер—в період осінньої сівби.

Перехід на бригадну систему організації праці ще не по всіх колгоспах вивершено. Але ще біль-

ше колгоспів, по бригадах яких сільські ради досі не спромоглися організувати своїх депутатських груп. Секретаріят ВУЦВК'у, що спеціально обговорив питання роботи депутатських груп, чітко й недвозначно сказав: **утворити депутатські групи по всіх виробничих одиницях (бригада колгоспу, радгоспу, МТС, відділок радгоспу), на виробничих дільницях одноосібників, де такі повинні бути утворені (постанова з 20 червня 1932 року).**

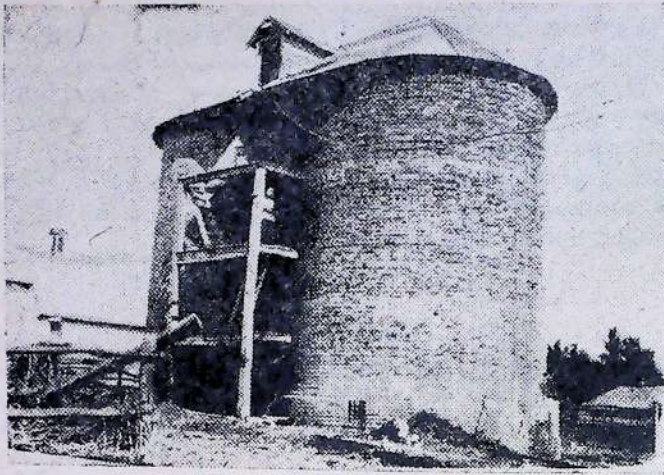
Про що це говорить? Про те, що сільради настільки мають заходитися коло організації депутатських груп по тих колгоспних бригадах, де їх нема. Треба категорично відмовитися від покладавання на самоплив. Треба добре пам'ятати, що «доведеться ще багато попрацювати над тим, щоб переробити селянина-колгоспника, виправити його індивідуальні психологію і зробити з нього справжнього трудівника соціалістичного суспільства».

А це часто й часто забувають наші сільради, вважаючи цілком хибно, що з організацією бригади вивершується організація праці в колгоспі, що бригада сама без втручення зовні забезпечить вису і кількість і якість роботи. Вайдужкому ставленню до забезпечення впливу сільради на бригаду, до забезпечення в бригаді авторитетного ядра, яке б завдавало тон усій бригаді, треба дати оджона. Водночас треба перебороти тенденції багатьох сільських активістів, зокрема членів сільрад, обмежитися у своїй активності господарсько-політичними кампаніями не виробничого порядку. Нашого часу активність політична й активність виробнича—єдине ціле, дві сторони одної й тої ж медалі.

Зміцнюючи склад бригад, утворюючи нові, треба укомплектувати кожну бригаду провідною верхівкою з високою політичною й виробничою активністю. Не тільки партійці й комсомольці, а члени сільрад, радянський актив села треба розставити по бригадах, щоб через них забезпечити провід бригадою.

З членів сільрад і радянського активу в кожній бригаді колгоспу, МТС, на кожній виробничій дільниці радгоспу треба утворити депутатські групи сільрад на чолі з найбільш активним і досвідченим членом сільради. На місце випадковості в розставленні членів сільрад по виробничих бригадах має стати організаційний розподіл членів сільрад та радактивців по бригадах.

Які ж найголовніші завдання ті, що вирішують успіх роботи бригади, в роботі самої депутатської групи?

Сильосна вежа кол. „Червоні Зорі“

Перше—це планування. «Теорія, якщо вона є дійовою теорією, дає практикам силу орієнтування, ясність перспективи, певність у роботі, віру в перемогу нашої справи». Ці слова т. Сталіна з успіхом можна перенести й на планування цілого господарства, кожного виробництва, радгоспного або колгоспного зокрема.

Депутатська група, там, де цього й досі не зроблено, має забезпечити негайне доведення до бригади від ухвали колгоспу плану, опрацювання цього плану в бригаді, виконання зустрічного плану. В кожній бригаді повинно бути визначено не тільки скільки й яких культур має сіяти бригада, залежно від прийнятого в колгоспі типу сівозміни, а й яких наслідків, якого врожаю вона має домогтися і якими заходами, зокрема заходами агротехніки цей врожай вона має забезпечити, коли і в які строки ці заходи бригада повинна реалізувати.

Бригада повинна зважити всі свої можливості і реалізувати план, висунувши зустрічні показники, зустрічні строки виробітку, зустрічні заходи, які забезпечать підвищення врожаю тощо.

Друге вирішальне завдання депутатської групи—забезпечити виконання плану. Творча ініціатива висунула нову форму боротьби за виконання виробничої програми—змінно-зустрічний план, підхоплений колгоспниками, як план денно-зустрічний. Щодня кожна бригада й кожна її ланка, кожний колгоспник повинні знати, за виконання яких показників вони повинні боротися. Денно-зустрічний план—виробнича програма кожного дня.

Саме депутатські групи, як масові організації сільради повинні стати і ініціатором і безпосереднім провідником денно-зустрічного плану в бригаді, в кожній її ланці. За виконання і надвиконання денно-зустрічних планів повинні боротися на основі соціалістичного змагання окремі ланки бригади й окремі бригади поміж собою.

Депутатська група повинна забезпечити повсякденний нагляд за правильним і повним використанням тракторного парку (МТС мають засіяти 6,4 мільйонів га), жоней, с.-г. знаряддя, забезпечивши якнайкращий догляд за ними, своєчасний ремонт потрібні матеріали для роботи тощо.

Ретельне готування ґрунту, вищипування бур'янів і шкідників, глибинна оранка, борошування й рядковий посів, норми висіву, глибина загорання (заробки) насіння,—все це повинна пильнувати децу-

татська група в кожній бригадній ланці, негайно реагувати на всіляке неподобство, на кожний випадок нехлюйства, безгосподарності.

Боротьба проти нехлюйства й безгосподарності, за свідоме ставлення кожного колгоспника до доданої йому роботи, від вчасності, кількості і якості якого залежить його заробіток, боротьба за зміцнення свідомої трудової дисципліни колгоспника, проти невиходів і запізнь на роботу, проти недисциплінованості, проти виявів куркульського впливу не тільки не потурання, а рішуча організована боротьба проти дезорганізації виробництва—це складова частина всієї повсякденної роботи депутатської групи, не вівши якої депутатська група не забезпечить успішної організації виконання плану осінньої кампанії в бригаді.

Депгрупа особливу увагу має приділити догляду за правильним і чітким обліком праці кожного колгоспника, залежно від кількості й якості роботи, за вчасною й правильною оплатою авансів. Треба виявити недбальство, шахраювання, які приводять до цілком справедливих нарікань колгоспників, зменшують продуктивність праці, руйнують колгосп.

Ці основні заходи, що забезпечують успішне проведення осінньої сівби, депгрупа має здійснити шляхом масової роботи в бригаді. «Потрібного для досягнення вищої продуктивності праці утворення в колгоспах нової суспільної дисципліни—можна діяти тільки на основі самодіяльності й активної участі колгоспників і колгоспниць у керуванні господарством колективу». **Не до адміністрування й командування закликано депгрупу, а до організації мас на виконання конкретних показників.**

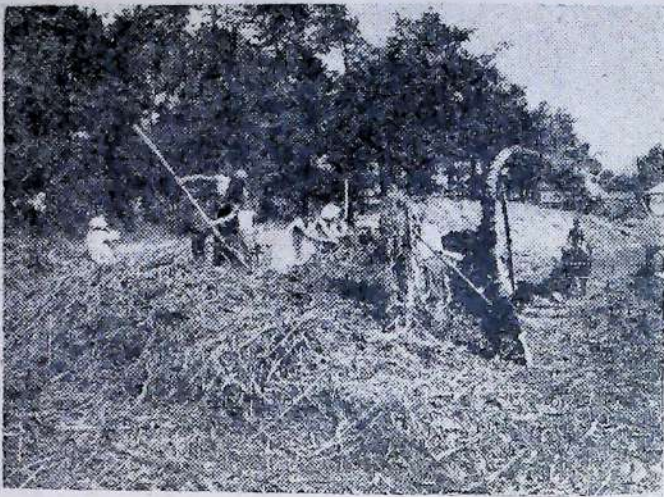
Вечірні наради депгрупи, щоб підсумувати зроблене цього дня, виявити всі хиби й намітити завдання на завтра; коротенькі збори всієї бригади на другий день перед роботою, на обговорення яких депгрупа вносить свої пропозиції, опрацьовані на нараді вчора—так потрібно побудувати повсякденну роботу депгрупи. Коротко, без зайвої балаканини, без зайвих суперечок, без недоцільно го витрачання часу.

Депгрупа ніяк не повинна підмінити бригадира одноначальника. Він, а нехтось інший, керує бригадою. Депутатська група спільно з ним, на основі масової роботи, забезпечує свій організаційний вплив на бригаду. Про непорозуміння з бригадиром, про хиби бригадира депгрупа сповіщає сільраду й управу колгоспу.

Сільради повинні налагодити свій провід депутатськими групами. Зв'язок з депгрупами на місці їхньої роботи, розв'язання там же питань, що їх знімає депгрупа, періодичні наради депгруп, їхні звіти на с.-г. секції, президії, пленумі сільради—все це піднесе працездатність депгрупи.

Зведення з місць говорять про кволе розгортання сівби. До 1 жовтня в основному сівбу треба закінчити. На 5-IX посіяно лише 2,3%, зорано на зяб—1%. Велика провина в цьому сільрад, що не налагодили як слід свого провіду колгоспами. Одним з основних заходів до налагодження й зміцнення цього провіду—негайна організація й зміцнення роботи депутатських груп по бригадах.

Депгрупи повинні на ходу кампанії виправити хиби, надолужити прогайне, домогтися невідмінного виконання планів сівби на строк.

Закладають сільос у траншеї

групи залучено актив в колгоспників та одноосібників. Президія сільради відчитується на пленумі та на загальних зборах.

Крешно-Чеська сільрада Житомирського району зразкова своїми показниками в справі організації господарського зміцнення колгоспів, в справі чіткої та правильної організації праці в бригадах. Колгоспи провели велике будівництво (свинарня, майстерня, слюсарня, кузня, столярня). Збільшилась валова продукція колгоспів. Значну роботу провадиться в галузі побутової та культурно-соціальної. Досить чітко провадиться оргмасова робота: задовільно працюють секції та денгрупи, які систематично збираються і обговорюють та виконують найважливіші завдання. Застосовуються соціально-методи праці. Всі т.-п. кампанії своєчасно виконуються.

Гарні показники своєї роботи показують такі сільради, як Петеряківська сільрада Решетилівського району, Харківської області, сільради Березівського району, Катеринівська сільрада Якимівського району й багато інших, на прикладі яких доведено, яке величезне значення має оргмасова робота рад, що лише за задовільної постави масової роботи рад успішно виконується всі господарсько-політичні кампанії.

Проте, багато ще сільрад, не зважаючи на досить чіткі постанови партії та уряду про перебудову рад не забезпечили конкретного керівництва колгоспів, відстають у перебудові роботи та керівництві щодо організаційно-господарського зміцнення колгоспів, не знають виробничої можливості їх, керують «взагалі», а подекуди нема жодного керівництва.

Так, наприклад, у Якимівській сільраді Артемівського району на 24-УІІІ одноосібники нічого не здали у хлібозаготівлю. Сільрада не бореться з

куркульською агітацією й формально схвалений хлібозаготівельний план зовсім не виконується.

А наприклад у Поліпчанській сільраді цього ж району підкуркульники зривають збори колгоспників, а місцеві керівники не зуміли їм дати належної відсічі.

У В.-Бурлуцькому районі чимало сільрад мають ганебні показники виконання серпневого плану хлібозаготівель лише тому, що вони не віддали цьому питанню достатньої уваги й не бажають організувати маси на хлібозаготівлі, бо «на повісті денній стоять інші кампанії» — косовиця, скиртування, молотба тощо.

Хухрянська сільрада найбільша в Охтирському районі. Вона має найбільшу сівну площу, але по колгоспах відсутня будьяка робота в колгоспним активом.

В артілі Червона Зоря Ново-Дмитрівської сільради на Барвинківщині майже весь намолочений хліб розбазарили, роздавши на йця по 6 пудів, а Голова сільради та секретар партосередку, прикриваючи куркульський розподіл, запевняють: «у нас все добре». У Гаврилівській сільраді цього ж району куркулі розкрадають хліб у снопях, а голова сільради, замість жорстокої боротьби з куркулями та розбазарювачами хліба, прикриває цих куркулів.

Прикладів незадовільної роботи сільради можна навести безліч, їх можна знайти по всіх областях України.

Ці приклади свідчать, що там, де задовільно поставлено роботу сільради, де члени сільради добре взяли до роботи й стоять на чолі мас, там задовільно проходять всі господарсько-політичні кампанії. Там же, де сільради не працюють, а члени її саботують, сільради не в силі впоратись з тими завданнями, що на їх покладаються.

Найслабше місце в роботі сільрад є масова робота. Косність, зашкарубість, небажання опертись на бідноту, на колгоспні маси доходить у деяких сільрадах до злочинності, до голого адміністрування, до перекручення політики партії тощо. Часто густо секції та денгрупи або зовсім не організовані, або організовано формально, вони не працюють, їхньої роботи не видно.

Сільради в своїй масі ще не перебудували своєї роботи лицем до виробництва, до колективізації, ще чимало сільрад не стали на чолі мас, не стали за справжніх організаторів мас чого так настирливо вимагає партія та уряд і за що вони повинні повсякденно й уперто боротись.

Лише за правильною перебудовою своєї роботи, за конкретним диференційованим оперативним керівництвом, за правильною поставою масової роботи, сільради успішно виконують ті завдання, що на їх покладає партія та уряд.

ЗАКРІПИТИ ДОБРУ ПОСТАВУ РОБОТИ

БАБУШЕЦЬКА СІЛЬРАДА, Чуднівського району на Винниччині на прикладі своєї роботи доводить, чого можуть домогтися сільради, коли вони дійсно перебудовують свою роботу відповідно постанов грудневого пленуму ЦК ВКП(б), XII Всеукраїнського з'їзду рад та II-ї сесії ВУЦВК, повер-

нуться обличчям до виробництва, до колгоспу.

Організувавши ще 1929 року сільсько-господарську артіль з 37 господарств, сільрада навколо досягнень артілі розгорнула систематичну масову роботу і без адміністрування і перекручень домоглася того, що 1932 року село Бабушки стало суціль-

по колективізованім селом. В один колгосп об'єднали 385 господарств, або колективізовано 94,5% по господарствах та 98% по землі.

Сільрада ретельно виконує вказівки партії і Уряду про вирощування колгоспного актива, без якого сільрада не спроможна була б виконати всі ті завдання, що стоять перед нею. Колгоспний актив складається зі 125 осіб і є постійним помічником в роботі ради. В колгоспі організовано наймицько-незаможницьку групу з 30 осіб, що через неї сільрада здійснює своє керівництво колгоспом.

За ініціативою та безпосередньою допомогою сільради, при колгоспі організовано їдальню, дитячий садок та дитсадок, що звільнили жінок-колгоспниць від хатньої роботи, від догляду за дітьми, давши їм змогу брати активну участь в соціалістичнім будівництві на селі. Колгоспниці не лише працюють на виробництві, вони беруть активну участь в промисловій роботі. 40 жінок працюють як жінделегатки, інші прикріплені до секцій сільради, інші працюють в буксирних бригадах в комісіях, ліквідують свою неписьменність.

Сільрада працює за пляном, в якому відбито всі чергові завдання, що стоять перед нею та порядок їх виконання.

Організувавши належний догляд за колгоспною худобою, зокрема, за кіньми, яких є в колгоспі 259 шт., забезпечивши всю худобу кормами, сільрада домоглася, що поточної весняної засівкампанії всі робочі коні були придатні до роботи на полі. Завдяки цьому, а також завдяки розгорненню навколо плянів весняної сівби широкої масової роботи (пляни обговорено на зборах колгоспників й пророблено на бригадах), завдяки вчасній і правильній організації постійних виробничих бригад, що за ними були закріплені ділянки землі, реманент та худоба, сільрада плян весняної засівкампанії та зернових культур як і буряків виконала повнотою.

Зі 137 га буряку сільрада жодного га не віддала бур'янові чи шкідникам, обробивши його так по

колгоспному, як і по одноосібному сектору ще на 1-ше серпня. На 10-е серпня плян збирання озимих і ранніх ярих культур сільрада виконала по обох секторах на 100%. Подбала сільрада і про кормову базу для розвитку соціалістичного тваринництва на майбутній рік. З 320 тонн раннього сільосу за пляном, колгоспу, засильосовано 300 тн.—плян виконано на 94%.

В наслідок такої роботи сільська рада посіла перше місце серед інших сільських рад Вінницької області.

Однак, поруч цих досягнень, слід відмітити і негативні моменти в роботі сільради. Основні з них такі: ще не досить розгорнуто роботу депутатських груп в колгоспах, цих приводних пасів, що через них сільради мають здійснювати своє керівництво колгоспним виробництвом. Не налагоджено систематичної роботи секцій сільрад та недостатньо ще залучено до роботи секцій сільський актив.

Сільрада цілком впоравшись з плянами мобілізації коштів попередніх кварталів, допустилася послаблення цієї роботи, в наслідок чого на 10 серпня плян мобілізації коштів III-го квартала виконано лише на 24%. Сільраді треба добре попрацювати, щоб ліквідувати цей прорив. Треба розгорнути через фінансову секцію велику масову роботу і застосовуючи методи соціалізації і ударництва домогтися виконання пляну мобілізації коштів III-го квартала в найближчий час.

На далі, Бабушецька сільрада повинна забезпечити своє керівництво копанням та возовицею цукрових буряків, борючись з найменшими втратами, більшовицьким проведнням осінньої сівби, перебігом хлібозаготівель та налагодженням колгоспної торгівлі, показавши і тут приклад як треба працювати, щоб виконати завдання, поставлені перед радами від III-ої Всеукраїнської партконференції та IV-м завершальним роком п'ятиріччя.

Левенець.

МОБІЛІЗУВАТИ ВСЮ ПАРТІЙНУ, КОМСОМОЛЬСЬКУ ОРГАНІЗАЦІЮ, УКРАЇНСЬКИЙ, ОБЛАСНІ, МІСЬКІ ТА РАЙОННІ АКТИВИ НА ВИВЕРШЕННЯ ПОВНОТОЮ СІВБИ В ЖОВТНІ МІСЯЦІ, НА ЛІКВІДАЦІЮ ГАНЕБНОГО ПРОРИВУ В ХЛІБЗАГОТІВЛЯХ ТА ВИКОНАННЯ НА ВИЗНАЧЕНІ СТРОКИ КОПАННЯ Й ВОЗОВИЦІ БУРЯКІВ.
(ІЗ РЕЗОЛЮЦІЇ ЖОВТНЕВОГО ПЛЕНУМУ ЦК КП(б)У)

ДІЯЛЬНІСТЬ УРЯДУ

В ПРЕЗИДІЇ ТА СЕКРЕТАРІЯТІ ВУЦВК

(Огляд за серпень)

ПЕРЕБІГ ЗБИРАЛЬНОЇ, ХЛІБОЗАГОТІВЕЛЬ І ГОТУВАННЯ ДО ОСІНЬОЇ СІВБИ

ОСНОВНА ПРИЧИНА незадовільного перебігу збиральної та хлібозаготівельної кампанії — цілком недостатній оперативний провід від місцевих організацій та хвиби в організації праці — так характеризувала стан президія ВУЦВК'у. Досвід збиральної кампанії підтверджує, що лише там, де організовано бригади з постійним складом, де закріплено за ними ділянки, де працю організовано на засадах збірності — лише там добре проведено збирання врожаю, з найменшими втратами.

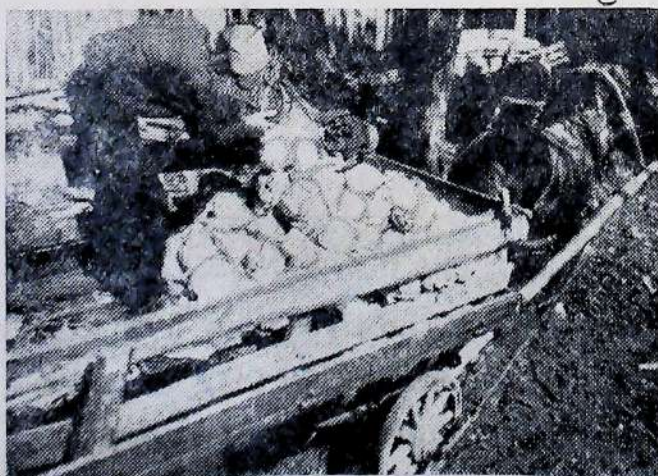
В багатьох районах, МТС, колгоспах та радгоспах цілком незадовільно організовано боротьбу з втратами. Особливу загрозу складає загаяння із скиртуванням хлібів. Затримка обмолоту та хлібоздавання призвели до ганебно низького виконання ліпшевого пляну хлібозаготівель.

Президія ВУЦВК зобов'язала облвиконкоми, Уряд АМСРР та сільсько-господарські трести організувати збирання врожаю так, щоб найближчих днів закінчити косовицю. Організувати на засадах госпрозрахунків допомогу відсталим радгоспам від тих радгоспів, МТС та колгоспів, які закінчили косовицю хлібів; посилити боротьбу з втратами і найближчого часу цілком заскиртувати скошений хліб.

Водночас з скиртуванням провадити і молотьбу.

Негайно провести по всіх колгоспах видачу авансів натурою за виробленими трудовими, усунути всі перекручування в цьому, повести рішучу боротьбу проти зрівнялівки, видачі авансів на двір, на їдців і заборонити замінити громадським харчуванням видачу авансів натурою.

Президія ВУЦВК підкреслила потребу розгорнути з самого початку боротьбу з памаганням куркульства зіврати хлібозаготівлі та спекулювати хлібом на базарах. Треба широко роз'яснити колгоспникам, що колгоспну торгівлю хлібом можна провадити тільки після виконання державного пляну хлібозаготівель, що завчасна торгівля хлібом

Вантажать капусту на колгоспний базар

на базарах є штурвання куркулеві і спекулянтів, спрямоване на зрив основних зобов'язань перед державою, на розбазарювання натуральних фондів, що належать до розподілу поміж колгоспниками.

Президія ВУЦВК запропонувала негайно розгорнути обранку парів і лушчення стерні під озими. Протягом серпня повинно бути зорано всю площу призначену під озими. З цією метою треба переключити на обранку всі трактори, робітну силу і живе тягло, які не зайнято на збиранні врожаю та виконанні хлібоздавання.

На виконання цих завдань сільради повинні мобілізувати всіх колгоспників, робітників радгоспів і одноосібників, пам'ятаючи, що єдиний шлях швидкого піднесення сільського господарства України — це дальше поліпшення господарювання радгоспів і організаційно-господарське зміцнення колгоспів, що тільки швидше піднесення врожайності забезпечить дальше поліпшення добробуту широких трудящих мас і дасть можливість зосередити в руках пролетарської держави потрібні хлібні ресурси.

ДЕКАДА ПЕРЕВІРКИ ГОТУВАННЯ ДО КОПАННЯ, ВОЗОВИЦІ І ЗАГОТІВЕЛЬ ЦУКРОВОГО БУРЯКУ

Секретаріат ВУЦВК ухвалив провести з 25 серпня по 25 вересня декаду масової перевірки обробітку й готовності до копання, возовиці та заготівель цукрового буряку. Під час декади перевірити: стан організації праці і обліку в колгоспах та радгоспах, стан готування тягла та реманенту, зокрема засобів механізації і простіших знарядь готування транспорту, підготовленості до боротьби з втратами, організацію видачі натуральних та грошових авансів, стан керівництва від РВК та рад, зокрема участь у цьому масових організацій рад — секцій, депутатських груп, готовність приймальних пунктів, цукроварень.

Треба мобілізувати маси колгоспників, бідняків та середняків одноосібників і робітників радгоспів та МТС на успішне виконання постанови РВК СРСР і ЦК ВКП(б) про копання і возовицю цукрових буряків й готування цукроварень до виробництва під гаслом «найретельніше і ударною організацією врожаю максимально компенсувати втрати, що сталися в ряді радгоспів та колгоспів через поганий обробіток та квалі борючу з шкідниками».

КОЛГОСПНА ТОРГІВЛЯ НА МАРІОПІЛЬЩИНІ

Маріопільська міськрада домоглася певного зрушення в розгортанні колгоспної торгівлі. Проте, робота її на цій ділянці досі далеко ще недостатня. Продуктові ресурси колгоспів та колгоспників, особливо овочеві та риби, кооперативні та заготівельні організації не розгорнули заготівлі с. г. продуктів для потреб робітничого постачання, не розподілили поміж себе районів, заготівель, що призводить до нездорової конкуренції; зустрічний потік краму від промисловості організовано незадовільно, винищувачей ширвжитку вкрай незадовільний, особливо на заводі «Льв'яча». Ціни на базарах, особливо на овочі, високі і мають тенденцію навіть стабілізуватись, бо вивезення овочей з глибини організоване незадовільно. Припущені були перекручення — прикріплялось колгоспи до цехів та

заводів, залучалось приватників, як «фахівців», до місцевої торгівлі колгоспів, тощо. Незадовільно організовано культурно-побутове обслуговування колгоспників, що викидають на базар (на 4 базари лише одна чайня).

Секретаріат Президії ВУЦВК запропонував Маріупольській міськраді здійснити ряд заходів до дальшого розгортання колгоспної торгівлі, зокрема домогтися від усіх державних та кооперативних організацій району активної участі в цьому.

Організувати допомогу від кооперативів, колгоспам кадрами, приладами, організувати централізовані заготівлі в глибинних пунктах району, передусім заготівлю городини, її переробку тощо, поклавши край нездоровій конкуренції поміж заготівельними організаціями.

Практично розв'язати питання транспортування с. г. продукції з глибинок, раціонально використавши колгоспне тягло і широко використовуючи водні шляхи. Поширити сітку базарів, організувати спеціальний колгоспний базар при Азовсталі. На основі більшої тугачості, маневреності й ініціативи державних заводів і закладів промкооперації поширити вироблення додаткової продукції, особливу увагу звернувши на підвищення якості продукції, на зниження її собівартості і односторонніх цін. Поширити мережу заїздних дворів, часень, перукарень та інші заклади побутового обслуговування і налагодити культурно-освітню роботу серед колгоспників та одноосібників, які приїжджають на базари.

У всій роботі забезпечити правильне запровадження постанов партії та Уряду, ні в якому разі не припускаючи адміністрування ні щодо колгоспів, ні щодо колгоспників та трудящих одноосібників, правильно сполучаючи вивезення с. г. продукції на базар з виконанням централізованих плянів і забезпечивши рішучу боротьбу з перекупниками та спекулянтами.

НКПостачальня та ВУКС'у доручено перевірити роботу їхніх заготівельних організацій на Маріупольщині як і в інших районах і поліпшити організацію централізованих заготівель.

П р и м і т к а: Постанова секретаріату ВУЦВК у про розгортання колгоспної торгівлі в Маріуполі є актуальною для керівництва колгоспною торгівлею на цілій Україні. Сільради мають ці постанови взяти в основу своєї роботи в керівництві колгоспною торгівлею.

ПРИСКОРИТИ ТЕМПИ ШКІЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА

Секретаріат ВУЦВК, вислухавши доповідь Вінницького Облвиконкому про перебіг шкільного будівництва, відзначив, що програму виконано лише на 15—20%, районні

і обласні організації не забезпечили оперативного проведення будівництвом. Секретаріат ВУЦВК зобов'язав Облвиконкоми прискорити темпи шкільного будівництва і забезпечити найскорше здавання до експлуатації тих об'єктів, що їх розпочато минулих років.

Укрпостачання, Сталізбугу та іншим постачальницьким організаціям запропоновано протягом серпня реалізувати виділені від Держплану на III-й квартал паряди на матеріяли для потреб шкільного будівництва, Держпланові—переглянути розподіл фондів, матеріялів і виділити додатково ті матеріяли, які потрібні для того, щоб до 1-го січня обов'язково закінчити перехідне будівництво, передусім скло, цвяхи, лісові та дахові матеріяли.

Секретаріат ВУЦВК підкресдив, що виконання будівельних програм повинно базуватися в основному на місцевих буд. ресурсах, а централізоване постачання дефіцитних матеріялів є лише дотаційним джерелом забезпечення програм.

ОРГАНІЗУВАТИ ВИКОНАННЯ СОЦУГОДИ ПЕРЕДОВИХ РАЙОНІВ.

Останній 3-й звіт районів, що відбувся в станиці Павлівській, показав, що на основі першого соціалістичного договору передових районів, укладено в Сінельниківському внаслідок обміну виробничим досвідом, низка районів УССР дійшла задовільних показників у роботі на всіх ділянках соціалістичного будівництва.

Проте, ряд центральних організацій—НКЗ, УКЦ, НКО, Трактороцентр, Облвиконкоми, преса і місцеві органи влади більшості районів недооцінили політичної ваги і досвіду Сінельниківського зльоту. Замість негайно заохотитися коло реалізації його постанов, прикріпити відсталі райони до передових, розробити конкретні практичні заходи на здійснення договору—вони обмежились лише складанням плянів, або формальними директивами. Облвиконкоми не забезпечили конкретної допомоги передовим районам і передачі їхнього досвіду іншим районам.

Секретаріат ВУЦВК запропонував усім організаціям негайно забезпечити виконання постанови секретаріату ВУЦВК з 19-го квітня, якою накреслено ряд заходів до реалізації постанов Сінельниківського зльоту. Оргвідділові ВУЦВК доручено організувати перевірку і самоперевірку виконання договорів соцзмагання передових районів, почавши її до закінчення збиральної кампанії і осінньої сівби. Водночас розробити плян реалізації постанов Павлівського зльоту і забезпечити практичне його здійснення в центрі і на місцях.

СПИРАЮЧИСЬ НА ПРОВІДНІ КОЛГОСПИ В РАЙОНІ, ТРЕБА ПІДТЯГТИ ВІДСТАЛИХ. ШИРОКО РОЗВИНУТИ ЗМАГАННЯ МІЖ КОЛГОСПАМИ, ПОСТАВИТИ ЧЕРЕЗ БРИГАДИ МАСОВУ РОБОТУ В КОЛГОСПІ ЗА ВИКОНАННЯ ПЛЯНІВ. ОБОВ'ЯЗОК ВСІХ КРАЩИХ КОЛГОСПІВ Є ВИКОНАТИ ДО ЖОВТНЕВИХ СВЯТ ПЛЯНИ ХЛІБОЗАГОТІВЕЛЬ
(ІЗ РЕЗОЛЮЦІЇ ЖОВТНЕВОГО ПЛЕНУМУ ЦК КП(б)У)

ЗАПИТАННЯ Й ВІДПОВІДІ

Запитання: При наявності кількох членів сільради в колгоспі можна утворити депутатську групу?

Відповідь: Депутатська група утворюється в кожній постійній виробничій бригаді колгоспу при наявності в цій бригаді щонайменш 3-х депутатів (членів або кандидатів на членів сільради).

За тих випадків, коли в даній виробничій бригаді є один—два члени або кандидати на членів сільради, сільська рада призначає організаторів радянської роботи, які залучають до радянського будівництва колгоспний актив і тим самим допомагають сільраді, правлінню колгоспу, бригадирам краще здійснити господарсько-політичні виробничі завдання.

Запитання: Чи може бути за керівника депутатської групи або секції сільради не член сільради?

Відповідь: Ні, не може бути, через те, що постійного керівника обирає за інструкцією «про роботу депутатських груп» (розд. II п. 9) депутатська група на своїх зборах зі складу членів або кандидатів на членів сільської ради. Так само голова секції сільради обирається зі складу членів сільради на першому організаційному засіданні секції (розд. II пункт 10 інструкції).

Запитання: Хто скликає сільські виробничі наради та які питання слід виносити на обговорення цих нарад?

Відповідь: Виробничі наради на селі скликається в залежності від того, про яку саме виробничу нараду йде мова. Так, бригадну виробничу нараду в колгоспі скликає бригадир; галузеву виробничу нараду в колгоспі—завідувач відповідною галуззю роботи в колгоспі (рілляництво, скотарство); загально-колгоспну виробничу нараду—президія цієї наради, або за її дорученням, голова наради.

Жіночу виробничу нараду при сільраді в селах, де немає сучасної колективізації, скликає сільрада, голова сільради.

В селах, де існують земельні громади, виробничі наради скликають голови земельних громад.

Питання, що їх слід виносити на обговорення цих виробничих нарад, різнохарактерні, але всі вони мають виходити з інтересів виробництва, з виробничих планів колгоспу, даної вироб. бригади і мають бути спрямовані до того, щоб забезпечувати праці шляхи виконання цих завдань.

Запитання: Чи може бути секретар сільради не член сільради, та хто його настановлює?

Відповідь: Може бути. Але тоді—це технічний робітник (технічний секретар), якого настановляє президія або голова сільради за дорученням президії. Звичайно, сільрада запрошує для роботи цього робітника тоді, коли вона має потрібні для цього кошти, передбачені бюджетом сільради.

Технічний робітник, що його запрошено для роботи в сільраді, ні в якому разі не може заступати (підміняти) обраного секретаря сільради, що є членом сільради та членом президії.

Запитання: Як застосувати бригадну методику в роботі секції сільради?

Відповідь: Бригадна метода роботи має забезпечити найефективніше виконання покладених на секцію завдань, пляну роботи секції, складеного на виконання загального плану роботи сільради. Застосовуючи бригадну методику роботи, секція повинна виходити з того, щоб:

1. Правильно розставити свої сили, членів секції і актив в бригадах;
2. Чітко визначити роботу кожній бригаді, проінструктувати;
3. Визначити бригадира, його заступника;
4. Вказати термін виконання завдання;
5. Періодично перевіряти, як бригада виконує покладені на неї завдання;
6. Організувати роботу бригад на засадах соціалістичного змагання і ударництва.

Нарешті, після того, як бригада закінчила свою роботу, заслухати її звіт про наслідки роботи і тоді вже бригаду розпустити, або дати їй друге завдання.

Запитання: Чи вірно робить сільрада, що не видає громадянам посвідок, щоб не йшли на заробіток?

Відповідь: Відхідництво на заробітки у нас провадиться організовано через органи охорони праці. Цим самим забезпечуються інтереси соціалістичного будівництва, фабрик, заводів, що потребують робітну силу колгоспного виробництва. Якщо за цих випадків громадяни, що йдуть організовано на роботу, звертаються до сільської ради за відповідними посвідками, сільрада повинна такі посвідки видавати.

За інших випадків (колгоспник йде на заробіток не організованим порядком)—сільрада видає відповідну посвідку лише після погодження цього питання з Правлінням колгоспу, МТС, радгоспу.

За спірних випадків (правління колгоспу не погоджується з тих, або тих мотивів відпустити члена колгоспу)—сільрада перевіряє як колгосп використовує даного колгоспника на роботі, чи не затримує колгосп штучно зайву робочу силу тощо. Після чого розв'язує питання, якщо потрібно, з органами праці.

Отже, якщо сільрада огульно, безпідставно, без відповідної перевірки, без погодження з правлінням колгоспу, з органами праці—буде відмовитися видати громадянам посвідки, щоб не йшли на заробітки—вона робитиме не вірно й це буде формальним, бюрократичним підходом до справи.

Відповідальний редактор Ф. Єрко

Техн. редактор Г. Крамаренко

Матеріял здано 7/Х; підписано до друку 16/Х; 3 друк. арк.: в 1 друк. арк. 52.224; формат 1/8 4-пошт.

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво і право“

До всіх облвиконкомів

За постановою ЦК КП(б)У від 7-Х ц. р. на протязі Жовтня—Листопаду місяців по містах та селах провадитимуться перевибори делегатських жіночих зборів. Ця кампанія в цьому році, в момент успішного вивершення плянів першої п'ятирічки та переходу до здійснення другої п'ятирічки, п'ятирічки побудови безкласового суспільства та святкування XV річниці Жовтня, набуває величезного політичного значення і повинна бути переведена під гаслом мобілізації активності трудящих жіночих мас як міста, так і села для виконання всіх найважливіших чергових політично-господарських завдань партії та Уряду, на активніше залучення трудящої жінки до соціалістичного будівництва, ліквідуючи разом з цим ту опортуністичну недооцінку роботи серед жінок, що подекуди має місце.

За цих умов кампанія перевиборів делегатських жіночих зборів вимагає до себе максимальної уваги, активної допомоги та участі в ній рад та виконкомів, які повинні:

1. Висвітлити перед делегатськими зборами підсумки роботи рад, окремих секцій, депутатських груп за минулий час, а також ті завдання, що стоять перед радами, в зв'язку з постановами XVII Всесоюдної, 3-ої Всеукраїнської партконференції та останнього пленуму ЦК ВКП(б), зокрема щодо організаційно-господарського зміцнення колгоспів та поліпшення матеріально-побутових умов робітництва.

2. Організувати увагу дел. зборів навколо утворення та активної участі жінок у виробничих нарадах при тих сільрадах, де колективізація сягає до 50%.

3. Перевірити за участю делегаток ступінь виконання директив та розпоряджень Уряду, наркоматів та центральних установ щодо широкого втягнення жінок у всі галузі соцбудівництва, поліпшення побутового та культурного обслуговування трудящих жіночих мас; зокрема перевірити, як виконується постанова Президії ВУЦВК з 7 березня ц. р.

4. Втягнути найкращих робітниць, наймишок, колгоспниць, біднячок і середнячок-делегаток до роботи секцій рад з тим, аби в подальшому використати їх на практичній роботі в радах та виконавчих комітетах, як по лінії господарського, так і культурного будівництва.

5. Забезпечити аби зміст роботи новообраних делегатських зборів не був відірваним від безпосередніх бойових політичних завдань та ув'язати масову роботу рад, зокрема секцій по соцперебудові побуту, з роботою делегатських зборів.

6. Забезпечити перевибірчі збори відповідними умовами як доповідачами, так і приміщенням; притягти громадські організації та місцеві культурні сили для обслуговування робітниць та селянок тимчасовими дитячими установами, що дасть змогу притягти до цієї кампанії широкі кола трудячого жіноцтва.

7. Мобілізувати жіночі маси на виконання біжучих господарсько-політичних кампаній, зокрема хлібозаготівлі, м'ясозаготівлі, копання та возовиці буряків, завершення посівкампанії та мобілізації коштів.

8. Перевибори делегатських зборів пов'язати з підготовкою та святкуванням XV річниці Жовтня, висвітливши перед масами трудящих жінок ті досягнення, які здобуті на шляху втягнення жіноцтва до соціалістичного будівництва та управління державою.

9. Секретаріат Всеукраїнського центрального виконавчого комітету пропонує, на підставі зазначених вказівок, дати відповідні директиви радам та виконкомам.

10. До 5-го грудня ц. р. забезпечити надсилку до Оргвідділу ВУЦВК матеріалів, що характеризували б участь рад та виконкомів у цій кампанії.

Секретарь Всеукраїнського центрального
виконавчого комітету Ю. ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ.

ПОСПІШАЙТЕ

**НЕГАЙНО
ПІДПИСАТИСЬ
НА КЕРІВНИЙ
ОРГАН ВУЦВК**

„ЧЕРВОНЕ СЕЛО“

**В ПОШТОВІЙ
ФІЛІЇ АБО У
СІЛЬЛИСТОНОШІ,
ПОВІДОМИВШИ
ПРО
ПЕРЕДПЛАТУ
РАЙВИКОНКОМ**

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

**НА 1 РІК —
4 карб. 30 коп.
НА 6 М-ЦІВ —
2 карб. 15 коп.
НА 3 М-ЦІ —
1 карб. 10 коп.**

МГ
КН-1357
ПП-295